

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen i utökad sammansättning)

den 10 april 2019*

”Subventioner – Import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien – Genomförandeförordning (EU) 2016/387 – Införande av en slutgiltig utjämningstull – Indiskt system med exportavgifter på järnmalm och två olika taxor för järnvägstransporter till nackdel för transport av järnmalm ägnad för export – Artikel 3.1 a iv i förordning (EG) nr 597/2009 (som ersatts av förordning (EU) 2016/1037) – Finansiellt bidrag – Tillhandahållande av varor – Åtgärd bestående av att ’ålägga’ ett privat organ att utföra en funktion som innebär ett finansiellt bidrag – Artikel 4.2 a i förordning nr 597/2009 – Selektiv subvention – Artikel 6 d i förordning nr 597/2009 – Beräkning av förmånen – Skada för unionsindustrin – Beräkning av prisunderskridande och skademarginal – Orsakssamband – Tillgång till konfidentiella handlingar ur antisubventionsutredningen – Rätten till försvar”

I mål T-300/16,

Jindal Saw Ltd, med säte i New Delhi (Indien),

Jindal Saw Italia SpA, med säte i Trieste (Italien),

företrädna av advokaterna R. Antonini och E. Monard,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av J.-F. Brakeland och G. Luengo, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Saint-Gobain Pam, med säte i Pont-à-Mousson (Frankrike), företrätt av advokaterna O. Prost, A. Coelho Dias och C. Bouvarel,

intervenient,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 2016, s. 1), i den del denna förordning berör sökandena,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (referent) och U. Öberg,

justitiesekreterare: handläggaren S. Bukšek Tomac,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 juli 2018,

följande

Dom

Bakgrund

- 1 Sökandena i detta mål är Jindal Saw Ltd, ett bolag bildat enligt indisk rätt, och Jindal Saw Italia SpA, ett italienskt bolag som ägs av Jindal Saw. Sökandena tillverkar och säljer bland annat rör av duktilt gjutjärn för den indiska marknaden och för export. Under den period som är relevant i det nu aktuella fallet var tre närstående bolag inblandade i saluföringen av Jindal Saws produkter i Europeiska unionen. Utöver Jindal Saw Italia rörde det sig om Jindal Saw España SL och Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (nedan gemensamt kallade Jindal Saws försäljningsenheter).
- 2 Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH och Saint-Gobain Pam España SA (nedan gemensamt kallade klaganden) inkom den 10 november 2014 med en framställning till Europeiska kommissionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 343, 2009, s. 51), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 37/2014 av den 15 januari 2014 (EUT L 18, 2014, s. 1) (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21)). Framställningen avsåg artikel 5 i förordning nr 1225/2009 och syftade till att kommissionen skulle inleda en antidumpningsundersökning avseende import av rör av duktilt gjutjärn från Indien.
- 3 Kommissionen inledde ett antidumpningsförfarande avseende den aktuella importen (nedan kallat antidumpningsförfarandet) genom ett meddelande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 20 december 2014 (EUT C 461, 2014, s. 35).
- 4 Den 26 januari 2015 inkom klaganden också med en framställning till kommissionen, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 2009, s. 93), i dess lydelse enligt förordning nr 37/2014 (nedan kallad grundförordningen) (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55)). Framställningen avsåg artikel 10 i grundförordningen och syftade till att kommissionen också skulle inleda en antisubventionsundersökning avseende den aktuella importen. Klaganden anförde att det fanns flera olika subventioner som gynnade de indiska tillverkarna, bland annat en subvention i samband med inköp av järnmalm.
- 5 Kommissionen inledde ett antisubventionsförfarande beträffande den aktuella importen (nedan kallat antisubventionsförfarandet) genom ett meddelande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 11 mars 2015 (EUT C 83, 2015, s. 4) (nedan kallat tillkännagivandet).

- 6 Den 24 juni 2015 yttrade sig Jindal Saw till kommissionen om vissa aspekter av bedömningen av dumpningen, den skada som unionsindustrin lidit och av unionens intresse. Yttrandet avsåg både antidumpnings- och antisubventionsförfarandet.
- 7 Den 18 september 2015 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2015/1559 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 244, 2015, s. 25) (nedan kallad den preliminära antidumpningsförordningen). Den berörda produkten definierades i denna förordning som rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien.
- 8 Den 23 oktober 2015 yttrade sig Jindal Saw om de preliminära uppgifterna i antidumpningsförfarandet. Bolaget begärde samtidigt att kommissionen skulle anordna en utfrågning.
- 9 Ett sammanträde anordnades den 20 november 2015. Jindal Saw skickade ett e-postmeddelande till kommissionen den 24 november 2015 i vilket bolaget bekräftade vissa uppgifter som berörts vid detta sammanträde, bland annat uppgifter om den berörda produkten såsom den definierats i förordningen om en preliminär antidumpningstull och om beräkningen av prisunderskridandet. Den 27 november 2015 yttrade sig bolaget till kommissionen efter nämnda sammanträde inom ramen för antidumpningsförfarandet. Den 9 december 2015 yttrade sig bolaget till kommissionen inom ramen för antidumpningsförfarandet och inom ramen för antisubventionsförfarandet. Yttrandet avsåg bland annat subventionskaraktären på exportavgiften på järnmalm, den skada som unionsindustrin lidit, de svar på frågeformulären som lämnats av användarna av den berörda produkten såsom den definierats i den preliminära antidumpningsförordningen och den omständigheten att rör utan invändigt eller utvändigt överdrag inte omfattades av produktdefinitionen.
- 10 Den 22 december 2015 underrättade kommissionen Jindal Saw om de huvudsakliga omständigheter och överväganden som var grunden till att kommissionen avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av denna produkt och om de huvudsakliga omständigheter och överväganden som var grunden till att kommissionen avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på samma import (nedan kallad den slutliga informationen). Innan Jindal Saw kommenterade detta begärde bolaget, genom e-post av den 12 januari 2016, ytterligare upplysningar på fyra särskilda punkter. Genom ett e-postmeddelande av den 13 januari 2016 begärde bolaget, inom ramen för antisubventionsförfarandet, att få veta hur kommissionen hade beräknat den genomsnittliga avrundade transportkostnaden. Kommissionen svarade på denna begäran genom e-post av den 19 januari 2016.
- 11 Den 20 januari 2016 inkom Jindal Saw med kommentarer till den slutliga informationen inom ramen för antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet.
- 12 Den 27 januari 2016 översände kommissionen till Jindal Saw ett tillägg till den slutliga informationen angående rättelser av beräkningarna av subventionerna inom ramen för antisubventionsförfarandet. Sista dag för att lägga fram kommentarer var den 29 januari 2016.
- 13 Den 28 januari 2016 deltog Jindal Saw i ett sammanträde som kommissionen anordnat. Vid sammanträdet berördes bland annat slutsatserna om den subvention som utgjordes av exportavgiften på järnmalm och systemet med två olika taxor för järnvägstransport av järnmalm (Dual Freight Policy, nedan kallat DFP-systemet), beräkningarna avseende samtliga påstådda subventionsåtgärder, den skada som unionsindustrin lidit och dumpningen. Samma dag översände kommissionen en skrivelse till Jindal Saw med information om vissa rättelser av beräkningarna av skadeindikatorerna för unionsindustrin inom ramen för antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet. Sista dag för att lämna kommentarer var den 1 februari 2016.
- 14 Den 1 februari 2016 skickade Jindal Saw två e-postmeddelanden till kommissionen med kommentarer om de rättelser som gjorts av vissa skadeindikatorer för unionsindustrin och om sammanträdet den 28 januari 2016. I e-postmeddelandena begärdes även olika upplysningar.

- 15 Efter antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 2016, s. 1, nedan kallad den angripna förordningen) och genomförandeförordning (EU) 2016/388 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 2016, s. 53). Den sistnämnda förordningen är föremål för en talan om ogiltigförklaring i målet Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen (T-301/16).
- 16 I den angripna förordningen definieras den berörda produkten slutgiltigt som ”rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan inklädnad och överdrag ..., med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90” (nedan kallad den berörda produkten).

Förfarandet och parternas yrkanden

- 17 Sökandena har väckt den nu aktuella talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 13 juni 2016. Svaromål, replik och duplik gavs in den 27 september och den 21 november 2016 samt den 26 januari 2017.
- 18 På grund av en ändring i sammansättningen av tribunalens avdelningar tilldelades målet en annan referent, som tjänstgör på första avdelningen.
- 19 Sökandena ansökte om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i ansökan, repliken och dupliken den 11 och den 21 november 2016 samt den 14 februari 2017. Den 24 oktober 2016 ansökte kommissionen om konfidentiell behandling av en bilaga till svaromålet.
- 20 Saint-Gobain Pam har ansökt om att få intervensera till stöd för kommissionens yrkanden i det nu aktuella målet genom en handling som gavs in till tribunalens kansli den 18 oktober 2016. Ordföranden på tribunalens första avdelning biföll interventionsansökan genom beslut av den 19 januari 2017.
- 21 Intervenienten gav in en interventionsinlägga till tribunalens kansli den 6 mars 2017. Kommissionen och sökandena yttrade sig över denna inlägga den 24 mars respektive den 19 april 2017.
- 22 Den 20 juli 2017 anmodade tribunalen kommissionen att enligt artikel 91 b i tribunalens rättegångsregler, om inte annat följer av artikel 103.1 i rättegångsreglerna, lägga fram nödvändiga uppgifter för att tribunalen skulle kunna kontrollera sanningshalten i vissa förklaringar som lämnats i svaromålet beträffande konsekvenserna av det skrivfel som anges i skäl 284 i den angripna förordningen (nedan kallat skrivfelet).
- 23 Den 10 augusti 2017 lade kommissionen i elektroniskt format fram de uppgifter som avsågs med tribunalens åtgärd för bevisupptagning.
- 24 Genom beslut som delgavs parterna den 14 september 2017 erbjöds de advokater som företrädde sökandena att som en åtgärd för processledning ta del av dessa uppgifter på tribunalens kansli under vissa förutsättningar. Sökandens ombud tog således del av uppgifterna den 26 och den 27 september 2017.
- 25 Sökandena yttrade sig den 18 oktober 2017 efter det att deras ombud tagit del av de aktuella uppgifterna (nedan kallat yttrandet av den 18 oktober 2017). Samma dag lämnade sökandena in en ansökan om konfidentiell behandling av vissa av dessa uppgifter i förhållande till intervenienten.

- 26 Den 14 november 2017 lämnade kommissionen in en ansökan om konfidentiell behandling av vissa uppgifter i yttrandet av den 18 oktober 2017 i förhållande till intervenienten.
- 27 Den 22 november 2017 yttrade sig kommissionen över yttrandet av den 18 oktober 2017.
- 28 Den 15 december 2017 yttrade sig intervenienten över yttrandet av den 18 oktober 2017 och kommissionens yttrande.
- 29 Den 27 april 2018 anmodade tribunalen parterna att inom ramen för en åtgärd för processledning besvara ett antal frågor och lägga fram vissa handlingar. Parterna efterkom denna begäran inom den föreskrivna fristen. Parterna bereddes möjlighet att lämna synpunkter på respektive svar, vilket också gjordes inom föreskrivna tidsfrister.
- 30 Sökandena har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den berör sökandena, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 31 Kommissionen har med stöd av intervenienten yrkat att tribunalen ska
- lämna talan utan bifall, och
 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 32 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 4 juli 2018.

Rättslig bedömning

Huruvida yttrandet av den 18 oktober 2017 kan beaktas

- 33 Sökandenas yttrande av den 18 oktober 2017 gavs in mot nedanstående bakgrund.
- 34 I slutskedet av det administrativa förfarandet underrättade kommissionen de berörda parterna om ett skrivfel. Felet, som avsåg vissa skadeindikatorer för unionsindustrin, innebar att en del av unionsindustrins exportförsäljning betraktades som försäljning inom unionen. Kommissionen korrigerade följaktligen uppgifterna om unionsindustrins försäljning inom unionen och såg över uppgifterna om andra indikatorer som genom återverkningar påverkats av skrivfelet.
- 35 I ansökan har sökandena anfört att kommissionen inte gjort all den översyn som krävdes till följd av skrivfelets korrigering.
- 36 Kommissionen har i svaromålet förklarat ingående att skrivfelet uppstod när vissa siffror i ett kalkylblad som upprättats med hjälp av ett kalkylprogram och bifogats en unionstillverkarens svar på frågeformuläret skulle föras in i ett särskilt kalkylblad och att detta fel inte påverkade andra indikatorer än dem som hade korrigerats, eftersom de andra indikatorerna hade fastställts i separata kalkylblad.
- 37 Kommissionen menar att de enda skadeindikatorer som hade påverkats, och setts över, var de skadeindikatorer till vilka särskilda länkar hade skapats i beräkningsformlerna i detta specifika kalkylblad, som innehöll de uppgifter som berördes av skrivfelet.

- 38 Kommissionen föreslog att de berörda uppgifterna skulle ställas till tribunalens förfogande och behandlas konfidentiellt i den mening som avses i artikel 29 i grundförordningen, såvitt ingenting annat följer av artikel 103 i rättegångsreglerna, så att sökandena skulle kunna kontrollera att de förklaringar som redogörs för ovan i punkterna 36 och 37 var välgrundade.
- 39 Till följd av tribunalens åtgärd för bevisupptagning av den 20 juli 2017 lämnade kommissionen in ett usb-minne till tribunalens kansli med de uppgifter som avsågs. Genom beslut som delgavs den 14 september 2017, tillsammans med nämnda åtgärd för bevisupptagning, erbjöds sökandenas advokater att, förutsatt att de undertecknade en sekretessförbindelse, ta del av handlingarna på detta usb-minne på tribunalens kansli, enbart för att kunna kontrollera sanningshalten i vissa förklaringar som lämnats i svaromålet om effekterna av skrivfelet.
- 40 I yttrandet av den 18 oktober 2017, som gavs in efter det att sökandenas ombud tagit del av dessa handlingar, har sökandena inte bestritt sanningshalten i nämnda förklaringar. De har emellertid anfört att de upptäckt fem nya fel i handlingarna, vilka ger stöd för vissa av deras invändningar.
- 41 Kommissionen har i första hand anfört att yttrandet av den 18 oktober 2017 inte kan beaktas, i och med att det avser frågor som ligger utanför föremålet för tribunalens åtgärd för bevisupptagning och dess åtgärd för processledning. I andra hand har kommissionen anfört att kommissionens bedömning i den angripna förordningen inte skulle ha påverkats om de fel som upptäckts av sökandena hade korrigerats.
- 42 Intervenienten, som flertalet av de aktuella konfidentiella uppgifterna härrör från, har gjort gällande att grundförordningen inte tillåter att konfidentiella uppgifter som ett företag överlämnat till unionsinstitutionerna inom ramen för ett antisubventionsförfarande lämnas ut om inte detta företag gett sitt medgivande. I andra hand har intervenienten begärt att få en fullständigare tillgång till de berörda uppgifter än vad intervenienten redan beviljats.
- 43 Tribunalen konstaterar först och främst att de fem fel som sökandena redogjorde för i yttrandet av den 18 oktober 2017 inte har något samband med det skrivfel som gav upphov till tribunalens åtgärder för bevisupptagning och för processledning och således inte heller med föremålet för dessa åtgärder.
- 44 Vidare erinrar tribunalen om att grundförordningen i detalj reglerar berörda parter tillgång till de uppgifter som samlas in i samband med en antisubventionsundersökning. Grundförordningen föreskriver ett komplett system för processuella garantier som har till syfte dels att tillåta de berörda parterna att försvara sina intressen på ett ändamålsenligt sätt, dels att, när det är nödvändigt, bevara sekretessen för de upplysningar som används under denna undersökning och innehåller bestämmelser som gör det möjligt att förena dessa båda krav (se, analogt, dom av den 30 juni 2016, Jinan Meide Casting/rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 96).
- 45 I artikel 29.1 i grundförordningen anges principen att uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella ska behandlas konfidentiellt av myndigheterna, om godtagbara skäl härför anförs. Enligt artikel 29.5 får kommissionen inte yppa några uppgifter vilka mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling, utan uttryckligt tillstånd från den uppgiftslämnaren, och utom vid uttryckligen föreskrivet undantag, lämna ut bland annat interna handlingar som tagits fram av unionsmyndigheterna.
- 46 Grundförordningen innehåller även ett antal bestämmelser som gör det möjligt att förena kraven avseende berörda parter rätt att ändamålsenligt tillvarata sina intressen med de krav som avser nödvändigheten av att skydda konfidentiella uppgifter. Parternas tillträde till tillgängliga uppgifter enligt artikel 11.7 och artikel 30 i grundförordningen begränsas av att uppgifterna är konfidentiella. Artikel 29.2–29.4 i grundförordningen föreskriver också ett visst antal åtgärder för att behandla uppgifterna konfidentiellt och skydda de berörda parternas rättigheter.

- 47 De handlingar som sökandenas advokater i det nu aktuella fallet fick ta del av innehöll enbart affärsuppgifter från två av de tre bolag som i det nu aktuella fallet utgör unionsindustrin. Uppgifterna är konfidentiella i den mening som avses i artikel 29 i grundförordningen, vilket parterna inte har bestritt.
- 48 Sökandena kunde således inte med stöd av grundförordningen anföra att dessa handlingar skulle lämnas ut. Det var endast deras advokater som genom ett beslut av tribunalen beviljades begränsat tillträde till handlingarna och uteslutande för att kunna kontrollera följderna av kommissionens skrivfel. Syftet var att säkerställa respekten för sökandenas rätt till försvar, såsom följer av tribunalens åtgärder för bevisupptagning och för processledning.
- 49 För det första var tribunalens åtgärd för bevisupptagning nämligen tydligt formulerad. Kommissionen skulle endast lämna ut de uppgifter som var absolut nödvändiga för att sökandena skulle kunna kontrollera sanningshalten i vissa förklaringar som lämnats i svaromålet om skrivfelets uppkomst och följer.
- 50 I det beslut som delgavs parterna den 14 september 2017 som en åtgärd för processledning medgavs för det andra tillträde till de aktuella handlingarna enbart för att sökandenas rätt till försvar skulle iakttas i det nu aktuella förfarandet med avseende på nämnda förklaringar. Syftet var inte att sökandena skulle få mer information än vad berörda parter garanteras genom grundförordningen, vilket inte skulle vara förenligt med uppgifternas konfidentiella karaktär. Tribunalen understryker för övrigt att sökandenas rättigheter i det administrativa förfarandet säkerställdes genom artikel 11.7 och artiklarna 29 och 30 i grundförordningen.
- 51 Det följer av vad som anges ovan att det aktuella fallet inte kan likställas med ett sådant fall där tribunalen enligt artikel 103.3 i rättegångsreglerna och efter en sådan avvägning som anges i artikel 103.2 beslutat att låta en av huvudparterna allmänt ta del av de uppgifter eller de konfidentiella handlingar som lagts fram av den andra huvudparten. I det nu aktuella fallet gav tribunalen nämligen sökandenas advokater särskild tillgång till de kalkylblad som kommissionen hade använt för att fastställa de omtvistade indikatorerna enbart för att de skulle kunna kontrollera sanningshalten i vissa förklaringar i svaromålet avseende följderna av skrivfelet, i synnerhet när det gäller länkarna i dessa kalkylblad. Följaktligen kan sökandena inte göra gällande att de har rätt att få allmän tillgång till nya uppgifter som om de fick ta del av dem skulle göra det möjligt för dem att göra gällande nya grunder eller invändningar som tribunalen skulle vara tvungen att ta upp till prövning enligt artikel 84 i rättegångsreglerna.
- 52 Tribunalen påpekar även att sökandena själva inte har begärt att tribunalen ska ge dem tillgång till de aktuella handlingarna för att de ska kunna förfoga över dem på ett allmänt sätt. Tvärtom har sökandena i repliken uttryckligen begärt att de enbart ska ges tillgång till dem för att de ska kunna kontrollera sanningshalten i vissa förklaringar i svaromålet beträffande följderna av skrivfelet.
- 53 Tribunalen finner utifrån samtliga dessa överväganden att yttrandet av den 18 oktober 2017 inte kan beaktas.
- 54 Således behöver intervenientens andrahandsyrkande om en fullständigare tillgång till de berörda uppgifterna inte prövas.

Prövning i sak

- 55 Sökandena har till stöd för sin talan anfört sju grunder avseende olika åsidosättanden av grundförordningen.

- Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 3.1 a iv i grundförordningen, jämförd med artikel 3.1 a iii, vilka bestämmelser i allt väsentligt är identiska med artikel 1.1 a 1 iv respektive artikel 1.1 a 1 iii i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder i bilaga 1 A till avtalet om inrättande av världshandelsorganisationen (WTO), undertecknat i Marrakech den 15 april 1994 (EGT L 336, 1994, s. 156, nedan kallat subventionsavtalet).
- Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 10 i grundförordningen och av rätten till försvar.
- Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 4.1 och 4.2 a i grundförordningen.
- Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av artikel 3.2, artikel 6 d och artikel 15.1 i grundförordningen.
- Den femte grunden avser ett åsidosättande av artikel 8.1, 8.2 och 8.5 i grundförordningen och följaktligen av artikel 15.1 i grundförordningen.
- Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av artikel 8.1, 8.2 och 8.4–8.7, artikel 9.1 och artikel 10.6 i grundförordningen.
- Den sjunde grunden avser ett åsidosättande av artikel 30.4 och 30.5 i grundförordningen och av rätten till försvar.

56 Tribunalen inleder prövningen med den andra och sedan den sjunde grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 10 i grundförordningen och av rätten till försvar

57 Genom den andra grunden, som består av två delgrunder, har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 10 i grundförordningen och Jindal Saws rätt till försvar när den tog med DFP-systemet i undersökningen trots att det inte berördes vare sig i den framställning som gav upphov till undersökningen eller i tillkännagivandet.

58 Genom den första delgrunden har sökandena anfört att det anges i artikel 10.2 c i grundförordningen att en framställning ska innehålla bevis om förekomsten av en subvention och att kommissionen, i och med att så nu inte var fallet när det gäller DFP-systemet, borde ha inlett en ny särskild undersökning antingen utifrån en ny framställning eller ex officio. Sökandena har också anfört att kommissionen inte kan förbehålla sig rätten att granska andra subventioner som kan fastställas under undersökningen än dem som anges i tillkännagivandet.

59 Genom den andra delgrunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte Jindal Saws rätt till försvar när den tog med DFP-systemet i undersökningen, i och med att bolaget underrättades om föremålet för denna undersökning först när det tog del av den slutliga informationen och därmed inte hade samma tid på sig för att lägga fram synpunkter om DFP-systemet som bolaget hade för de andra delarna av undersökningen.

60 Kommissionen har bestritt denna grund med stöd av intervenienten.

61 När det gäller den första delgrunden erinrar tribunalen om att det enligt artikel 10.1 i grundförordningen i princip krävs att en framställning inges för unionsindustrin för att en antisubventionsundersökning ska inledas. Enligt artikel 10.2 i grundförordningen ska en sådan framställning innehålla tillräckliga bevis om förekomsten av en utjämningsbar subvention. Artikel 10.2 c i nämnda förordning avser "[b]evis angående ... arten av subventionen i fråga".

- 62 Sökandena har klandrat kommissionen för att den i strid med artikel 10.1 och 10.2 i grundförordningen tog med DFP-systemet i undersökningen trots att detta system inte nämndes i framställningen.
- 63 Invändningen saknar grund, eftersom DFP-systemet berördes i framställningen. I framställningen angav klaganden nämligen handlingar som härrörde från de indiska offentliga myndigheterna i vilka exportavgiften för järnmalm och DFP-systemet nämndes i avsikt att visa att målet för dessa offentliga myndigheter var att motverka export av järnmalm. Klaganden citerade dessutom ett avsnitt ur en rapport från arbetsgruppen för metallindustrin om den tolfte femårsplanen, som offentliggjordes år 2011, där följande angavs: "För närvarande motverkas export av järnmalm från landet av ... en exportavgift på 20 procent av värdet på järnmalmen och ... en avsevärt högre avgift för järnvägsfrakt av järnmalm för export".
- 64 Som kommissionen har understrukit har sökandena dessutom blandat ihop subventionssystemet för tillhandahållande av järnmalm med ett särskilt instrument med anknytning till detta system. Både i framställningen och i tillkännagivandet hänvisas till den omständigheten att de indiska offentliga myndigheterna uppdragit åt eller ålagt ett privat organ att utföra en åtgärd, där det som uttryckligen avsågs var tillhandahållande av höghaltig järnmalm mot en för låg ersättning. Således var varken framställningen eller tillkännagivandet begränsat till exportavgiften. Talan kan således inte bifallas såvitt avser den första delen av den andra grunden.
- 65 Det följer av det ovan anförda att inte heller den andra delgrunden vinner stöd i sakomständigheterna. I och med att framställningen avsåg DFP-systemet hade Jindal Saw nämligen fått kännedom om att systemet berördes som en del av det aktuella subventionssystemet innan den slutliga informationen lämnades i december 2015.
- 66 Tribunalen påpekar i varje fall att samtliga argument som Jindal Saw lade fram för kommissionen under det administrativa förfarandet rörde frågan huruvida exportbegränsningar i allmänhet, oavsett deras exakta art, kunde utgöra ett finansiellt bidrag.
- 67 I yttrandet över den slutliga informationen gjorde Jindal Saw dessutom ingen skillnad mellan exportavgiften och DFP-systemet utan anförde återigen argument om exportbegränsningar i allmänhet. Jindal Saws yttrande om exportbegränsningar avsåg således de båda åtgärder som tillsammans utgjorde det aktuella subventionssystemet.
- 68 Därmed kan talan inte heller bifallas såvitt avser den andra grundens andra del och följaktligen inte såvitt avser någon del av den andra grunden.

Den sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 30.4 och 30.5 i grundförordningen och av rätten till försvar

- 69 Den sjunde grunden består av två delar.
- 70 Genom den första delgrunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 30.4 i grundförordningen och Jindal Saws rätt att få yttra sig genom att inte lämna ut ett antal uppgifter som sökanden hade efterfrågat i två e-postmeddelanden av den 1 februari 2016.
- 71 Sökandena har med stöd av rättspraxis understrukit att när unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsässig bedömning är respekten för de rättigheter som garanteras i unionens rättsordning än mer grundläggande och att en av dessa rättigheter är rätten att beredas möjlighet att yttra sig på ett ändamålsenligt sätt. Det kan inte helt uteslutas att det administrativa förfarandet skulle ha kunnat få ett för Jindal Saw gynnsammare utfall om bolaget hade beretts möjlighet att yttra sig över de uppgifter som bolaget efterfrågat angående skadeindikatorer som påverkats av skrivfelet och

unionsindustrins kostnader, däribland försäljningskostnader, administrativa kostnader och andra allmänna kostnader för koncernen Saint-Gobain Pams försäljningsenheter, i och med att kommissionen redan tidigare hade omprövat sin ståndpunkt till följd av synpunkter som inkommit från berörda parter.

- 72 Genom den andra delgrunden har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 30.5 i grundförordningen och Jindal Saws rätt att få yttra sig genom att inte ge bolaget tillräckligt med tid för att yttra sig efter att ha tagit del av de ändrade skadeindikatorerna. Sökandena har i detta avseende gjort gällande att det inte är helt uteslutet att Jindal Saw, om bolaget hade haft den tid på sig som föreskrivs i nämnda bestämmelse efter att ha tagit del av de ändrade skadeindikatorerna, skulle ha kunnat lägga fram utförligare synpunkter som skulle ha kunnat få kommissionen att ändra ståndpunkt.
- 73 Kommissionen har bestritt denna grund med stöd av intervenienten.
- 74 Tribunalen framhåller först och främst att det ankommer på kommissionen att iaktta vissa processuella principer och garantier när de berörda parterna i en antisubventionsutredning, inte minst de berörda exporterande tillverkarna, vill ha tillgång till uppgifter om faktiska omständigheter och överväganden som kan utgöra grund för antisubventionsåtgärder för att tillvarata sina intressen.
- 75 I artikel 30 i grundförordningen fastställs vissa villkor för utövandet av de berörda parternas rätt att yttra sig, vilket är en grundläggande rättighet enligt unionens rättsordning. I artikel 30.2 föreskrivs en rätt att underrättas om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga utjämningstullar. I artikel 30.4 andra stycket anges dessutom att kommissionen, när den avser att grunda ett beslut på andra omständigheter och överväganden än dem som tidigare lämnats ut, ska överlämna uppgift om detta snarast möjligt. I artikel 30.5 anges att de berörda parterna i princip ska ha minst tio dagar på sig för att inkomma med synpunkter. Denna frist kan vara kortare då det är fråga om slutgiltig kompletterande information
- 76 De krav som följer av att rätten till försvar ska iakttas gäller enligt fast rättspraxis inte endast i samband med förfaranden som kan leda till sanktioner, utan även i samband med undersökningsförfaranden som genomförs innan en antisubventionsförordning antas som kan påverka berörda företag direkt och individuellt och få ofördelaktiga följder för dessa. För att kravet på att de berörda företagens rätt till försvar ska iakttas ska anses uppfyllt krävs i synnerhet att företagen getts tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess påstående om att det har förekommit subventioner och att denna har orsakat skada (se, analogt, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 76 och där angiven rättspraxis).
- 77 Att rätten till försvar iakttas är visserligen av avgörande betydelse i ett förfarande för en antisubventionsundersökning (se, analogt, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 77 och där angiven rättspraxis). Den omständigheten att fel har begåtts när det gäller iakttagandet av denna rätt skulle emellertid endast ha kunnat leda till en ogiltigförklaring av en förordning om en utjämningstull om det administrativa förfarandet, på grund av denna oegentlighet, hade kunnat leda till ett annat resultat och på så vis på ett konkret sätt hade påverkat den berörda partens rätt till försvar (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punkt 107).

- 78 Det kan emellertid inte krävas att ett berört företag visar att kommissionen skulle ha fattat ett annat beslut, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då företaget skulle ha kunnat förbereda ett bättre försvar om förfarandefelet inte hade begåtts (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 78 och där angiven rättspraxis).
- 79 Det åligger däremot den berörda parten att konkret redogöra för hur företaget hade kunnat förbereda ett bättre försvar om nämnda förfarandefel inte hade förekommit, varvid den berörda parten inte endast kan konstatera att det är omöjligt att lämna synpunkter på hypotetiska situationer (se, analogt, dom av den 1 juni 2017, Changmao Biochemical Engineering/rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, punkt 145 och där angiven rättspraxis).
- 80 Tribunalen framhåller också att kommissionen i den slutliga informationen hade låtit de berörda parterna ta del av alla faktiska omständigheter och överväganden som den ansåg väsentliga och på grundval av vilka den avsåg att införa utjämningstullar, däribland sifferuppgifter om skadeindikatorer och bedömningen av vilka tendenser dessa indikatorer visade på. Kommissionen framhöll konkret att unionsindustrins försäljning hade minskat med mer än 6 procent och att unionsindustrin hade tappat ungefär 2,5 procent av andelarna på en nedåtgående marknad. Kommissionen angav också, fortfarande om samma industri, att en lönsamhet som betraktades som låg i kombination med en minskad försäljning och en minskad marknadsandel i unionen hade placerat unionsindustrin i en svår ekonomisk och finansiell situation. Kommissionen slog fast, efter en helhetsbedömning av alla de skadeindikatorer som kommissionen ansåg relevanta och denna ekonomiska och finansiella situation som betraktades som svår, att unionsindustrin hade lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen.
- 81 Den första invändningen avser ett åsidosättande av artikel 30.4 andra stycket i grundförordningen, som ska tolkas mot bakgrund av artikel 30.2, och av rätten till försvar, genom att kommissionen inte lämnade ut de uppgifter som Jindal Saw efterfrågade i två e-postmeddelanden av den 1 februari 2016 om de ändrade skadeindikatorerna till följd av upptäckten av skrivfelet och om olika kostnader för unionsindustrin.
- 82 När det gäller den omständigheten att de uppgifter som Jindal Saw begärt om korrigeringen av skadeindikatorerna för unionen inte lämnades ut, påpekar tribunalen först och främst att kommissionen i det skriftliga meddelandet av den 28 januari 2016, genom vilket Jindal Saws underrättades om vissa korrigeringar av skadeindikatorerna för unionsindustrin, uttryckligen angav vilka skadeindikatorer som hade ändrats sedan skrivfelet upptäcktes, nämligen skadeindikatorerna avseende den totala förbrukningen i unionen, de exporterande tillverkarnas marknadsandel, unionsindustrins marknadsandel och unionsindustrins försäljningspris. De berörda siffrorna redovisades i en bilaga till detta skriftliga meddelande i form av intervaller, som i den slutliga informationen. Slutligen angav kommissionen uttryckligen i nämnda skriftliga meddelande att dessa ändringar inte hade föranlett kommissionen att dra några andra slutsatser om tendenserna eller att ändra de slutliga slutsatser som de berörda parterna tidigare hade fått ta del av.
- 83 Detta visar att de ändringar som kommissionen gjorde till följd av korrigeringen av skrivfelet inte i sig utgjorde väsentliga omständigheter och överväganden i den mening som avses i artikel 30.2 i grundförordningen, i och med att dessa ändringar inte medförde någon ändring av de tendenser som låg till grund för värderingen av skadan. Kommissionen hade därmed ingen skyldighet enligt grundförordningen, i synnerhet artikel 30.4 andra stycket i nämnda förordning, att underrätta Jindal Saw om nämnda ändringar, i synnerhet inte att efterkomma Jindal Saws begäran om ytterligare information i denna fråga. Kommissionen åsidosatte alltså inte artikel 30.2 och 30.4 i grundförordningen.

- 84 När det gäller påståendet om ett åsidosättande av rätten att yttra sig anser tribunalen att kommissionen genom sitt skriftliga meddelande av den 28 januari 2016 översände alla uppgifter som krävdes för att Jindal Saw skulle kunna göra gällande sin ståndpunkt med avseende på ändringarna till följd av korrigeringen av skrivfelet, vilket Jindal Saw för övrigt gjorde i sitt första e-postmeddelande av den 1 februari 2016. Tribunalen framhåller också att sökandena i förfarandet vid tribunalen inte har fört fram någon ny synpunkt i förhållande till de synpunkter som lades fram för kommissionen redan den 1 februari 2016. Tribunalen konstaterar därmed att kommissionen antog den angripna förordningen efter det att Jindal Saw kunnat göra gällande alla ändamålsenliga synpunkter och att sökandena i det nu aktuella förfarandet inte har visat att Jindal Saw skulle ha kunnat försvara sig bättre inom ramen för det administrativa förfarandet.
- 85 När det gäller den omständigheten att uppgifter om vissa kostnader för unionsindustrin inte lämnades ut framhåller tribunalen att kommissionen visserligen skulle ha visat prov på god förvaltning om den hade besvarat denna begäran, om så bara för att meddela att dessa uppgifter var konfidentiella och inte kunde lämnas ut till Jindal Saw. Att denna begäran om uppgifter inte fick ett särskilt svar innebär emellertid inte att kommissionen åsidosatte artikel 30.4 andra stycket i grundförordningen, jämförd med artikel 30.2, eftersom de ytterligare uppgifter som Jindal Saw begärde inte utgjorde nya väsentliga omständigheter och överväganden.
- 86 Det framgick nämligen redan av den preliminära antidumpningsförordning som antogs den 18 september 2015 i samband med den parallella antidumpningsundersökningen om samma produkt som den nu berörda produkten och samma exporterande tillverkare och som omfattade en identisk bedömning av den skada som lidits av unionsindustrin, att kommissionen vid beräkningen av nämnda industris lönsamhet inte endast hade beaktat försäljningskostnader, administrativa kostnader och andra allmänna kostnader för denna industris tillverkningsenheter utan även kostnaderna för nämnda industris försäljningsenheter. I skäl 92 i den preliminära antidumpningsförordningen angavs följande: ”Kommissionen fastställde lönsamheten för de samarbetsvilliga unionstillverkarna genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning.” Vidare angavs att ”[s]törre delen av försäljningen av den [liknande] produkten i EU skedde via de samarbetsvilliga unionstillverkarnas försäljnings[enheter], och deras kostnader och lönsamhet beaktades”.
- 87 Den omständigheten att Jindal Saw inte uppfattade eller korrekt insåg vidden av dessa förklaringar, som lämnades inom ramen för den preliminära antidumpningsförordningen och upprepades i den slutliga informationen om antisubventionsförfarandet, att kostnaderna för unionsindustrins försäljningsenheter hade beaktats vid beräkningen av denna industris lönsamhet, betyder inte att kommissionens klargöranden i detta avseende vid sammanträdet den 28 januari 2016 utgjorde nya väsentliga omständigheter eller överväganden. Kommissionen har följaktligen inte åsidosatt artikel 30.2 och 30.4 i grundförordningen i detta avseende.
- 88 Den omständigheten att de berörda uppgifterna, om beaktandet av kostnaderna för unionsindustrins försäljningsenheter vid beräkningen av denna industris lönsamhet, varit kända sedan den 19 september 2015, då den preliminära antidumpningsförordningen offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*, innebär att Jindal Saw hade de uppgifter som krävdes för att ändamålsenligt göra gällande sina synpunkter om denna beräkning.
- 89 Den första invändningen kan således inte godtas.
- 90 När det gäller den andra invändningen, att kommissionen åsidosatte artikel 30.5 i grundförordningen genom att Jindal Saw inte fick tio dagar, eller åtminstone tillräckligt lång tid, på sig för att lägga fram kommentarer om ändringarna av vissa skadeindikatorer, framhåller tribunalen att denna bestämmelse inte innebär att kommissionen är skyldig att ge de berörda parterna en viss tid för att kommentera alla ändringar som kommissionen gör till följd av deras synpunkter om den slutliga informationen.

Kommissionen skulle endast ha haft en sådan skyldighet om kommissionens skriftliga meddelande av den 28 januari 2016 hade innehållit väsentliga omständigheter och överväganden, i den mening som avses i artikel 30.2 i grundförordningen. Så var inte fallet.

- 91 Tribunalen påpekar i varje fall att sökandena i förfarandet vid tribunalen inte har lagt fram något annat argument med anknytning till korrigeringen av skrivfelet än de argument som Jindal Saw lade fram redan i sitt första e-postmeddelande av den 1 februari 2016.
- 92 Det finns därmed ingenting som tyder på att antisubventionsförfarandet skulle ha kunnat utmynna i ett annat resultat om Jindal Saw hade haft längre tid på sig för att lägga fram kommentarer i detta avseende.
- 93 Tribunalen understryker att sökandena inte ens sedan de inom ramen för tribunalens åtgärd för processledning fått ta del av handlingar med uppgifter som kunde ha påverkats av skrivfelet anfört något nytt argument med anknytning till detta fel. Således har de medgett att korrigeringen av felet inte föranledde några andra rättelser än de som kommissionen redan hade gjort och som delgavs Jindal Saw den 28 januari 2016.
- 94 Den andra invändningen ska således underkännas och talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser någon del av den sjunde grunden.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 3.1 a iv i grundförordningen

- 95 Genom den första grunden har sökandena bestritt att de aktuella exportbegränsningarna, det vill säga exportavgiften på järnmalm och DFP-systemet, utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a i grundförordningen, vilken i sak är identisk med artikel 1.1 a 1 i subventionsavtalet. Grunden består av två delgrunder.

– Den första grundens första del: Ett oriktigt rättsligt kriterium tillämpades när förekomsten av ett åläggande fastställdes och uppenbart oriktiga bedömningar har gjorts

- 96 I den första delgrunden har sökandena anfört tre invändningar till stöd för påståendet att kommissionen tillämpade ett oriktigt rättsligt kriterium när den slog fast att de indiska offentliga myndigheterna vidtagit åtgärder för att ålägga, i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen, de indiska järnmalsproducenterna att tillhandahålla järnmalm till den nationella industrin för den berörda produkten och att kommissionen också gjorde vissa oriktiga bedömningar.
- 97 Tribunalen påpekar först och främst att enligt artikel 3.1 a i grundförordningen föreligger ett finansiellt bidrag om de offentliga myndigheterna "[å]lägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis".
- 98 Det framgår av den angripna förordningen att det endast är begreppet ålägga som berörs i det nu aktuella målet. Detta begrepp definieras inte i grundförordningen.
- 99 Tribunalen framhåller emellertid att syftet med grundförordningen enligt skäl 5 i denna förordning bland annat är att "i möjligaste mån ta in" reglerna i subventionsavtalet i unionsrätten och att artikel 3 i grundförordningen, med rubriken "Definition av en subvention", och artikel 1 i detta avtal, till stor del är identiska till sin lydelse och fullständigt identiska till sitt innehåll.
- 100 Unionsdomstolarna har i och för sig inte haft tillfälle att tolka artikel 3.1 a iv i grundförordningen, men WTO:s tvistlösningsorgan har flera gånger haft att tillämpa motsvarande bestämmelse i subventionsavtalet.

- 101 Tribunalen påpekar att bestämmelserna i grundförordningen så långt det är möjligt ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i subventionsavtalet (se analogt, dom av den 11 juli 2017, Viraj Profiles/rådet, T-67/14, ej publicerad, EU:T:2017:481, punkt 88).
- 102 Artikel 3 i grundförordningen, som syftar till att genomföra innehållet i artikel 1 i subventionsavtalet, ska således i möjligaste mån tolkas mot bakgrund av den sistnämnda bestämmelsen.
- 103 Även om de tolkningar av subventionsavtalet som gjorts av WTO:s tvistlösningsorgan inte är bindande för tribunalen vid bedömningen av den angripna förordningens giltighet, finns det emellertid ingenting som hindrar att tribunalen hänvisar till dessa tolkningar i och med att det handlar om att tolka bestämmelser i grundförordningen som motsvarar bestämmelser i subventionsavtalet (se, analogt, dom av den 11 juli 2017, Viraj Profiles/rådet, T-67/14, ej publicerad, EU:T:2017:481, punkt 89 och där angiven rättspraxis).
- 104 Genom den första invändningen har sökandena anfört att de indiska offentliga myndigheterna när de införde exportbegränsningar endast ingrep inom ramen för sina allmänna regleringsbefogenheter och att de inte har utövat dessa befogenheter på ett sådant sätt att de fått de indiska järnmalmsproducenterna att tillhandahålla järnmalm till den nationella industrin för den berörda produkten till för låg ersättning. Exportbegränsningarnas konkreta effekt är okänd och slumpmässig, inte minst när det gäller hur de indiska järnmalmsproducenterna utövar sin frihet att själva besluta om sin affärsstrategi.
- 105 Kommissionen har bestritt denna invändning med stöd av intervenienten.
- 106 Tribunalen påpekar att syftet med artikel 3.1 a i grundförordningen är att definiera begreppet finansiellt bidrag så, att det inte omfattar offentliga myndigheters åtgärder som inte hör till någon av de kategorier som räknas upp i denna bestämmelse. Mot den bakgrunden anges en rad konkreta situationer i artikel 3.1 a i–iii i grundförordningen som ska anses utgöra ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna, det vill säga en direkt eller indirekt överföring av medel, ett avstående från offentliga intäkter eller ett tillhandahållande av varor eller tjänster. Artikel 3.1 a iv i grundförordningen föreskriver i den andra strecksatsen att den omständigheten att de offentliga myndigheterna ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de uppräknade funktionerna är detsamma som att dessa offentliga myndigheter beviljar ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a i grundförordningen.
- 107 Artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen är således, som kommissionen har understrukt, en bestämmelse som är avsedd att säkerställa att de offentliga myndigheterna i tredjeländer inte kan kringgå subventionsbestämmelser genom att vidta åtgärder som i strikt mening ger sken av att inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 3.1 a i–iii i grundförordningen men i praktiken har likvärdig verkan.
- 108 För att artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen ska få en fullt ändamålsenlig verkan ska begreppet ålägga i den mening som avses i denna bestämmelse således anses omfatta alla åtgärder som de offentliga myndigheterna vidtar som direkt eller indirekt innebär att ett privat organ anförtros ansvaret för att fullgöra en sådan funktion som avses i artikel 3.1 a i–iii i nämnda förordning.
- 109 I det nu aktuella fallet har de indiska offentliga myndigheterna infört exportbegränsningar för järnmalm i form av en exportavgift och DFP-systemet. Tribunalen anser att det är möjligt att ganska exakt avgöra hur mycket dyrare exporten av en produkt ska göras för att det inte längre ska vara ekonomiskt intressant för de inhemska tillverkarna att exportera produkten. På så sätt kunde dessa offentliga myndigheter med hjälp av exportbegränsningarna nå ett resultat som i praktiken var likvärdigt det resultat som de skulle ha erhållit om de direkt hade gett de indiska gruvbolagen ansvaret för att tillhandahålla järnmalm på den inhemska marknaden.

- 110 För att fastställa förekomsten av ett finansiellt bidrag gjorde kommissionen en bedömning på grundval av ett femstegstest fastställt i en rapport som antogs av WTO:s tvistlösningsorgans panel den 23 augusti 2001 i tvisten *United States – Measures treating export restraints as subsidies* (WT/DS 194/R). I denna rapport tolkades artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet mot bakgrund av exportbegränsningar.
- 111 Utifrån denna bedömning fann kommissionen i skäl 177 i den angripna förordningen att de indiska offentliga myndigheterna hade ålagt gruvföretagen att genomföra deras politik i syfte att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla den inhemska järn- och stålindustrin järnmalm mot för låg ersättning, i skäl 180 i nämnda förordning att alla indiska järnmalmsföretag var privata organ, i skäl 219 i denna förordning att dessa företag hade tillhandahållit järnmalmen på den inhemska marknaden mot för låg ersättning, i skäl 221 i samma förordning att tillhandahållande av råvaror, som finns i ett land, till nationella företag är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens och, slutligen, i skäl 225 i förordningen, att det är ”offentliga myndigheters normala praxis” att indirekt ingripa på marknaden genom exportbegränsningar.
- 112 Genom denna bedömning i skälen 135–229 i den angripna förordningen fastställde kommissionen att de indiska offentliga myndigheterna med hjälp av de aktuella exportbegränsningarna hade försökt få de indiska gruvföretagen att utföra vad som avses i artikel 3.1 a iii i grundförordningen, det vill säga, i det aktuella fallet, att tillhandahålla järnmalm på den indiska marknaden. I stället för att köpa in järnmalmen och själva tillhandahålla den på marknaden inrättade nämligen dessa offentliga myndigheter ett system som var avsett att få de indiska järnmalmsproducenterna att tillhandahålla järnmalm på nämnda marknad, med hjälp av exportbegränsningar som gjorde det ekonomiskt ointressant att exportera malmen.
- 113 Kommissionen har genom olika uppgifter i den angripna förordningen visat att de indiska offentliga myndigheterna utformade och inrättade ett sådant system år 2007 och år 2008. I skäl 145 i denna förordning framhålls således att en expertgrupp som inrättades av det indiska stålministeriet i en rapport år 2005 (nedan kallad Dang-rapporten) slog fast att Indien borde upprätthålla, främja och utnyttja fördelen av en garanterad tillgång till inhemsk järnmalm.
- 114 Det framgår dessutom av uppgifterna i skälen 153, 157 och 158 i den angripna förordningen att de indiska offentliga myndigheterna följde utvecklingen av exporten av indisk järnmalm och undersökte om de aktuella exportbegränsningarna fick den eftersträvade verkan, det vill säga att järnmalm tillhandahölls på den indiska marknaden. De justerade regelbundet nivån på exportbegränsningarna, särskilt storleken på exportavgiften för järnmalm, för att försäkra sig om att den eftersträvade verkan skulle nås.
- 115 Det framgår även av skäl 158 i den angripna förordningen att rapporten om den tolfte femårsplanen från arbetsgruppen för stålindustrin, utfärdad i november 2011, visade på de indiska offentliga myndigheternas uttryckliga vilja att använda sig av högre tariffer för att motverka export av järnmalm, behovet av att höja exportskatten ytterligare och dessutom överväga möjligheten att inrätta ytterligare åtgärder om det visade sig nödvändigt.
- 116 Med stöd av dessa överväganden och mot bakgrund av förekomsten av betydande initiala investeringar och höga fasta kostnader som de indiska producenterna var tvungna att bära fann kommissionen i skäl 169 i den angripna förordningen att ”[j]ärnmalmsproducenterna [således uppmuntrades] av de indiska myndigheterna att upprätthålla produktionen för att försörja den inhemska marknaden trots att en rationell leverantör skulle anpassa sin produktion i en situation där exporten har motverkats.” I skäl 171 i nämnda förordning anges att dessa offentliga myndigheter därför hade ålagt de indiska järnmalmsproducenterna att tillhandahålla varor till de inhemska användarna av järnmalm, det vill säga ståltillverkarna.

- 117 Sökandena har således inte fog för att göra gällande att de indiska offentliga myndigheterna endast har ingripit på marknaden inom ramen för sina regleringsbefogenheter och att effekten av detta ingripande var okänd och slumpmässig. De aktuella exportbegränsningarna hade tvärtom, som framgår ovan av punkterna 112–116, utformats och inrättats i det uttalade syftet att garantera försörjningen av järnmalm på den indiska marknaden. De hade sedan följts upp och justerats för att detta syfte skulle nås. Nämnda offentliga myndigheter har för övrigt själva medgett att deras politik med riktade exportbegränsningar varit framgångsrik, såsom anges i skäl 173 i den angripna förordningen. När den ständiga kol- och stålkommittén vid det indiska stålministeriet inför sin 38:e rapport av den 29 augusti 2013 ville veta ”i vilken mån ... den [då tillämpliga] avgiftssatsen för export av järnmalm [hade] varit framgångsrik med att motverka export av järnmalm och om det var nödvändigt att se över den ytterligare”, angav nämnda ministerium bland annat att ministeriet ”regelbundet [hade] tagit upp frågan med [det indiska] finansministeriet för att utforma en lämplig exportavgift på järnmalm som effektivt motverkade exporten och förbättrade tillgången på järnmalm för den inhemska stålindustrin till ett överkomligt pris” och att ”det [var] förenligt med [den indiska] regeringens politik att införa en högre exportavgift på järnmalm”.
- 118 Tribunalen kan inte heller godta sökandenas argument att den omständigheten att priset på järnmalm på den indiska marknaden under vissa månader under undersökningsperioden var högre än världsmarknadspriset och den omständigheten att Jindal Saw efter undersökningsperioden importerade den järnmalm som bolaget använde visade att marknadsförhållandena och marknadsaktörernas beslutsautonomi avgjorde om de aktuella exportbegränsningarna ledde till ett resultat eller inte. Det finansiella bidraget från de indiska offentliga myndigheterna bestod nämligen av själva tillhandahållandet av järnmalm. Den omständigheten att järnmalm under vissa månader under undersökningsperioden såldes på den indiska marknaden till ett högre pris än på världsmarknaden är en fråga som inte berör förekomsten av detta finansiella bidrag men eventuellt förekomsten av en förmån. Som sökandena själva har understrukit ska frågan om det förekommit ett finansiellt bidrag skiljas från frågan om det förekommit en förmån. Den omständigheten att en ekonomisk aktör som kan beviljas en förmån genom ett finansiellt bidrag väljer att inte utnyttja denna förmån påverkar inte i sig förekomsten av detta bidrag.
- 119 Slutligen finns det ingenting som tyder på att de aktuella exportbegränsningarna införts för att öka de offentliga intäkterna. Det ger stöd för bedömningen att de indiska offentliga myndigheterna genom de aktuella skatte- och tariffåtgärderna försökt genomföra en politik som syftat till att säkerställa tillhandahållandet av järnmalm på den indiska marknaden.
- 120 Den första invändningen kan således inte godtas.
- 121 Genom den andra invändningen har sökandena anfört att artikel 3.1 a iv i grundförordningen ska tolkas så, att det måste krävas att de offentliga myndigheterna spelar en aktivare roll än att endast agera uppmuntrande för att en åtgärd som dessa myndigheter vidtar mot personer eller enheter på den inhemska marknaden ska kunna betraktas som ett åläggande av ett privat organ att genomföra vissa funktioner, i den mening som avses i denna bestämmelse. I detta fall har så inte skett.
- 122 Sökandena har i detta avseende gjort gällande att kommissionen grundade sig på ett oriktigt rättsligt kriterium när den undersökte om de indiska offentliga myndigheternas stöd till den nationella industrin för den berörda produkten verkligen var ett syfte som eftersträvades med regeringens politik och inte endast en bieffekt av utövandet av deras allmänna regleringsbefogenheter. Kommissionen borde nämligen ha granskat om de indiska gruvföretagens tillhandahållande av järnmalm till nämnda industri var ”ofrivillig” eller om detta tillhandahållande endast utgjorde en ”följdverkan av de offentliga bestämmelserna”, enligt de formuleringar som användes i punkt 114 i rapporten av den 20 juli 2005 från överklagandeorganet vid WTO:s tvistlösningsorgan i tvisten *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea* (WT/DS 296/AB/R).
- 123 Kommissionen har bestritt denna invändning med stöd av intervenienten.

- 124 När det först och främst gäller sökandenas argument att de indiska offentliga myndigheterna inte spelade en aktivare roll än att agera uppmuntrande, kan tribunalen endast konstatera att dessa offentliga myndigheter – genom att införa de aktuella exportbegränsningarna i ett konkret sammanhang som karakteriserades av betydande initiala investeringar och höga fasta kostnader som innebar att de indiska gruvföretagen inte kunde minska sin produktion – begränsade gruvföretagens handlingsfrihet genom att i praktiken kringskära deras förmåga att besluta om den marknad som de sålde sina produkter på.
- 125 Sökandena har i detta avseende inte anfört något argument som kan ifrågasätta kommissionens bedömning. Den omständigheten att de indiska offentliga myndigheterna införde och kontinuerligt justerade de aktuella exportbegränsningarna för att försäkra sig om att det mål som eftersträvades med dessa begränsningar uppnåddes, kan inte betraktas som endast en uppmuntran till de nationella järnmalmproducenterna. De indiska offentliga myndigheternas åtgärder ledde tvärtom till att dessa producenter sålde sina produkter på den indiska marknaden.
- 126 Tribunalen påpekar i detta avseende att en delegering visserligen brukar genomföras på formellt sätt men att den skulle kunna vara informell. Det kan dessutom finnas andra sätt än delegering, såväl formella som informella, som de offentliga myndigheterna skulle kunna använda i samma syfte, såsom anges i punkt 110 i rapporten från överklagandeorganet i tvisten *United States – DRAMS* (se ovan punkt 122).
- 127 Den omständigheten att de indiska offentliga myndigheterna i det nu aktuella fallet inrättade exportbegränsningar för järnmalm och justerade dem på kontinuerlig grund för att försäkra sig om att nå samma resultat som om de själva hade tillhandahållit järnmalm på den indiska marknaden, utgör en sådan informell delegering. Genom detta konstaterande fastställde kommissionen således faktiskt att nämnda offentliga myndigheter hade spelat en aktiv roll som inte kunde likställas med att endast agera uppmuntrande.
- 128 Sökandenas resonemang om att de indiska offentliga myndigheterna endast agerade uppmuntrande och inte spelade någon aktiv roll tycks således vila på en oriktig tolkning av den angripna förordningen.
- 129 Den andra invändningen ska således underkännas.
- 130 Genom den tredje invändningen har sökandena gjort gällande att kommissionen handlade oriktigt när den undersökte om de aktuella exportbegränsningarna var ett sätt att ålägga ett privat organ att utföra en av de funktioner som avses i artikel 3.1 a i–iii i grundförordningen, i och med att kommissionen enbart grundade sig på de berörda företagens reaktioner och på effekterna av dessa begränsningar på marknaden. Sökandena menar nämligen att kommissionen enbart borde ha undersökt de konkreta åtgärder som vidtogs av de indiska offentliga myndigheterna, utan att ta hänsyn till effekterna av dessa åtgärder på den indiska marknaden.
- 131 Kommissionen har bestritt denna invändning med stöd av intervenienten.
- 132 Sökandenas resonemang i denna invändning vilar även det på en oriktig tolkning av den angripna förordningen. Som framgår ovan av punkterna 112–116 grundade sig kommissionen inte enbart på reaktionerna hos de företag som berördes av exportbegränsningarna och effekterna av dessa begränsningar på den indiska marknaden. Kommissionen gjorde en bedömning av de indiska offentliga myndigheternas ingripande och sambandet mellan dessa myndigheters uttalade politik och de privata aktörernas agerande. De konkreta åtgärder som vidtogs av nämnda offentliga myndigheter och som beaktades i denna bedömning var inte enbart de rättsakter genom vilka de aktuella exportbegränsningarna infördes, utan även den kontinuerliga övervakningen av marknaden och granskningen av effekterna av dessa exportbegränsningar och de ändringar som därefter gjordes i de

aktuella exportbegränsningarna för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnåddes. Sökandena har således inte fog för att hävda att kommissionen grundade sin bedömning enbart på de berörda företagens reaktioner på nämnda begränsningar och på deras effekter på marknaden.

- 133 Sökandena har på ett allmänt sätt anfört rättspraxis från WTO:s tvistlösningsorgan som stöd för den första grundens första del men detta resonemang är inte av den arten att det kan ifrågasätta samtliga överväganden ovan. De faktiska omständigheter eller rättsfrågor som är centrala i de tre tvister som sökandena har redogjort för är nämligen inte jämförbara med de faktiska omständigheterna i det nu aktuella målet. Rapporterna är således inte relevanta i det nu aktuella målet.
- 134 Tvisten *United States – Measures treating export restraints as subsidies* (se ovan punkt 110) avsåg frågan huruvida Förenta staternas lagstiftning om utjämningstullar var förenlig med artikel 1.1 a 1 i subventionsavtalet, med anledning av att Kanada menade att de offentliga myndigheternas lagstiftningsåtgärd avseende begränsning av exporten av en vara, det vill säga en exportbegränsning, var att betrakta som finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 1.1 a 1 i subventionsavtalet. Tvisten avsåg således inte specifika exportbegränsningar som skulle granskas mot bakgrund av politiska uttalanden om att målet var att säkerställa tillhandahållandet av en produkt på den inhemska marknaden för att stödja en viss industri.
- 135 Rapporten av den 16 november 2012 från WTO:s tvistlösningsorgans panel i tvisten *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States* (WT/DS 414/R), som faststälts genom en rapport från överprövningsorganet, avsåg importbegränsningar i form av självbegränsningsavtal. Sambandet mellan de offentliga myndigheternas ingripande och det påstådda finansiella bidraget i denna tvist kan inte jämföras med det samband som faststälts i det nu aktuella fallet, vare sig när det gäller typ av åtgärd eller arten av det berörda finansiella bidraget i denna tvist. I detta ärende ansåg Folkrepubliken Kina att de självbegränsningsavtal som begränsade importen till Förenta staterna av den aktuella produkten hade gett upphov till en överföring av tillgångar från de inhemska köparna av denna produkt till den inhemska industri som tillverkade produkten. Folkrepubliken Kina ansåg att denna överföring av tillgångar skulle kunna betraktas som ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet, med hänsyn till åtgärdens effekt på de privata parterna, vilka överförde medel genom att betala högre priser. Panelen i denna tvist fann att den omständigheten att en sådan åtgärd som en åtgärd vid gränsen, som de offentliga myndigheterna vidtagit, indirekt ledde till att marknadspriset ökade inte var skäl att anse att de offentliga myndigheterna genom denna åtgärd uppdragit åt eller ålagt de privata köparna att genomföra direkta överföringar av medel till den tillverkningsbransch som sålde varan på den aktuella marknaden.
- 136 Rapporten av den 16 januari 2015 från WTO:s tvistlösningsorgans panel i tvisten *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China* (WT/DS 437/R), avsåg en tvist om artikel 11.3 i subventionsavtalet, vilken rör granskning av bevisning som lagts fram av en nationell tillverkningsbransch i syfte att avgöra om bevisningen är tillräcklig för att motivera inledandet av en antisubventionsundersökning, i det aktuella fallet i Förenta staterna.
- 137 Panelen fann att tvisten avsåg frågan huruvida den undersökande myndigheten hade agerat på ett sätt som var förenligt med artikel 11.2 och 11.3 i subventionsavtalet när den inlett en antisubventionsundersökning på grundval av ett påstående och bevisning som tydde på en förekomst av ett finansiellt bidrag i form av exportbegränsningar som tillämpades av de offentliga myndigheterna i ett annat land och effekterna av dessa begränsningar på de inhemska priserna i detta land. I framställningen i den tvisten anfördes inga bevis för att de berörda exportbegränsningarna följdes upp och justerades.
- 138 Det framgår av vad som anförs ovan att den rapport som upprättades i nämnda tvist, mot bakgrund av den situation som panelen bedömde i den tvisten, i princip inte är relevant för det nu aktuella målet, där grunden för konstaterandet att de nationella järnmalsproducenterna ålagts att leverera sina

produkter på den inhemska marknaden inte endast är exportbegränsningarna i sig och förekomsten av en särskild stödpolitik för järn- och stålindustrin, utan även en samlad bevisning för att åtgärderna justeras kontinuerligt för att det eftersträvade målet ska nås.

- 139 Sökandena anser också att kommissionen dragit felaktiga slutsatser i skäl 186 i den angripna förordningen, vad gäller effekterna av de indiska offentliga myndigheternas politik på den indiska marknaden, där kommissionen angav att denna politik ledde till en ”en betydande minskning” av exporten av järnmalm, samtidigt som den indiska produktionen av järnmalm mellan tiden för införandet av de aktuella exportbegränsningarna, det vill säga åren 2007 och 2008, och år 2015, minskade mer än exporten, och i skäl 190 i förordningen, där kommissionen angav att de aktuella exportbegränsningarna hade skapat ett överutbud på järnmalm på den indiska hemmamarknaden, trots att överproduktionen mer än halverats under samma period.
- 140 Tribunalen påpekar att det är riktigt att sifferuppgifterna i skälen 183 och 184 i den angripna förordningen visar att den indiska produktionen av järnmalm minskade mellan åren 2007 och 2015. Denna produktion har emellertid alltid varit för stor i förhållande till den indiska förbrukningen av järnmalm under samma period. Trots minskningen har produktionen således konstant bibehållits på en tillräcklig nivå för att täcka den inhemska förbrukningen, i enlighet med de mål som eftersträvades av de indiska offentliga myndigheterna när de införde de aktuella exportbegränsningarna.
- 141 Tribunalen framhåller också att den inhemska förbrukningen av järnmalm ökat i det närmaste konstant sedan exportbegränsningarna infördes och att den tillkommande förbrukningen har avsett järnmalm som producerats i Indien, eftersom importen av denna produkt förblivit i det närmaste oförändrad. Den inhemska produktionen av järnmalm minskade under samma period, samtidigt som priserna på världsmarknaden var högre. Därför vore det paradoxalt om ökningen av den inhemska förbrukningen helt och hållet absorberats av den inhemska produktionen av indisk järnmalm, eftersom det skulle ha varit lönsammare för de indiska järnmalmproducenterna, om situationen på marknaden inte hade varit snedvriden, att med hänsyn till prisnivån på järnmalm på världsmarknaden exportera sin produkt i stället för att sälja den på hemmamarknaden.
- 142 Sökandena har dessutom inte tagit hänsyn till den omständigheten att minskningen av den inhemska produktionen av järnmalm i Indien är en följd av att gruvor i flera delstater har stängts genom domstolsavgöranden på grund av olaglig gruvverksamhet och miljöbrott, som kommissionen redogjorde för i skäl 187 i den angripna förordningen. Den omständigheten att överproduktionen av järnmalm i Indien, det vill säga, med hänvisning till skäl 190 i nämnda förordning, överskottet av den inhemska produktionen jämfört med den sammanlagda inhemska förbrukningen och exporten utan avdrag för import, har minskat till följd av stängningarna av gruvor innebär inte att kommissionens konstaterande om överproduktion på marknaden är felaktigt, i och med att denna överproduktion förelåg under hela den aktuella perioden.
- 143 Följaktligen ska den tredje invändningen underkännas och därmed hela den första delen av den första grunden.
- *Den första grundens andra del: Sammanblandning, vid tillämpningen av artikel 3.1 a i grundförordningen, av begreppet finansiellt bidrag i den mening som avses i denna bestämmelse och begreppet förmån i den mening som avses i artikel 3.2*
- 144 Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 3.1 a iv i grundförordningen och gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att blanda ihop begreppet ”finansiellt bidrag” i den mening som avses i artikel 3.1 och begreppet ”förmån” i den mening som avses i artikel 3.2. Sökandena har i detta avseende anfört att dessa begrepp omfattar två olika rättsliga faktorer som tillsammans gör det möjligt att avgöra om en subvention ska anses föreligga. Sökandena har också anfört att det inte, för att fastställa förekomsten av ett finansiellt bidrag, finns någon anledning att

använda sig av begreppet ”för låg ersättning” i artikel 6.d i grundförordningen, vilket avser beräkningen av den förmån som tillkommer den som beviljats ett finansiellt bidrag. Sökandena har alltså kritiserat den omständigheten att alla bedömningar som kommissionen gjorde i den angripna förordningen av den åtgärd som de offentliga myndigheterna påstås ha vidtagit för att ålägga de indiska järnmalmproducenterna att tillhandahålla järnmalm till den nationella industrin för den berörda produkten hängde samman med den enda frågan huruvida de indiska järnmalmproducenterna hade levererat nämnda malm mot för låg ersättning till den nationella industrin för den berörda produkten, trots att denna fråga endast skulle ha varit relevant med avseende på frågan om mottagarna av det påstådda tillhandahållandet av varor erhållit en förmån.

- 145 Till stöd för denna delgrund har sökandena åberopat rapporten från WTO:s överprövningsorgan av den 23 mars 2012 i tvisten *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft Plaintiff Civilians – Second Complaint* (WT/DS 353/AB/R) och rapporten av den 11 april 2005 från WTO:s tvistlösningsorgans panel i tvisten *Korea – Measures Affecting Trade in Commercial Vessels* (WT/DS 273/R).
- 146 Kommissionen har bestritt denna delgrund med stöd av intervenienten.
- 147 Tribunalen framhåller först och främst att det framgår av skälen 181–219 i den angripna förordningen, vilka ingår i den del av denna förordning som avser granskningen av förekomsten av ett finansiellt bidrag, att kommissionen gjorde en ingående bedömning av utvecklingen på den indiska marknaden för järnmalm. I skäl 190 i denna förordning påpekade kommissionen att den indiska marknaden ”[t]rots en minskning av produktionen av järnmalm uppvis[ade] en konstant och irrationell överkapacitet jämfört med summan av den inhemska konsumtionen och exporten minus import” och att detta ”ledde till ett överutbud av järnmalm på hemmamarknaden som de indiska myndigheterna var medvetna om och eftersträvade.” I skäl 192 i förordningen framhöll kommissionen att ”syftet med exportavgiften på järnmalm inte var [att] helt och hållet stoppa exporten, utan att minska den, och samtidigt öka tillgången [på järnmalm] på den inhemska marknaden.”
- 148 Efter dessa konstateranden angav kommissionen i skäl 200 i den angripna förordningen att den hade bedömt den eventuella inverkan av överskottsutbudet av järnmalm till följd av de aktuella exportbegränsningarna på det inhemska priset på järnmalm i Indien.
- 149 Det följer av det ovan anförda att kommissionen vid bedömningen av förekomsten av ett finansiellt bidrag först konstaterade att de aktuella exportbegränsningarna hade medfört ett överskottsutbud av järnmalm på den indiska marknaden och först därefter, utöver denna undersökning av marknaden, bedömde exportbegränsningarnas eventuella inverkan på det inhemska priset på järnmalm i Indien.
- 150 Vidare framgår det av en helhetsbedömning av skälen 230–271 i den angripna förordningen, under rubriken ”Förmåner”, att kommissionen gjorde en ingående bedömning av förmånskriteriet som tydligt skiljer sig från bedömningen av förekomsten av ett finansiellt bidrag, vilket sökandena medgav i den muntliga delen av förfarandet på en fråga från tribunalen.
- 151 Tribunalen framhåller också att sökandena åberopat rättspraxis från WTO:s tvistlösningsorgan med hjälp av lösryckta citat. När det för det första gäller överprövningsorganets rapport i tvisten *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft Plaintiff Civilians – Second Complaint* (se ovan punkt 145), påpekar tribunalen att panelen i rapporten av den 31 mars 2011 (WT/DS 353/R) ansåg att det var nödvändigt att utforma ett nytt test för att kontrollera om de aktuella åtgärderna i detta ärende utgjorde finansiella bidrag i den mening som avsågs i artikel 1.1 a 1 i) i subventionsavtalet. Det nya testet gick ut på att fastställa om tjänster som tillhandahållits inom ramen för offentliga upphandlingar var en förmån för den som betalade för dem (de offentliga myndigheterna) eller för den som erhöll betalning för dessa tjänster. Efter att ha tillämpat detta nya test fann panelen

att de aktuella tjänsterna tillhandahölls till förmån för dem som erhöll betalning för detta tillhandahållande och inte till förmån för de offentliga myndigheter som betalade för dem och att det av detta skäl rörde sig om ett finansiellt bidrag i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

- 152 Om ett sådant test tillämpades i det ärendet kunde ingen åtskillnad göras mellan frågan om det förekom ett finansiellt bidrag och frågan om det förelåg en förmån, med den följderna att det per definition inte förelåg något finansiellt bidrag om det fastställdes att det förelåg en förmån för de offentliga myndigheterna och vice versa. Överprövningsorganet fann därför att detta test inte kunde tillämpas, med hänsyn till att panelens förhållningssätt riskerade att leda till att två olika beståndsdelar i definitionen av en subvention i artikel 1.1 i subventionsavtalet blandades samman.
- 153 I tvisten *Korea – Measures Affecting Trade in Commercial Vessels* (se ovan punkt 145) avsåg de delar av panelens rapport som citerats av sökandena en situation där den omständigheten att finansinstitut hade deltagit i omstruktureringar av företag i svårigheter i stället för att försöka öka intäkterna, bland annat genom likvidation av företagen, av unionen skulle betraktas som bevis för ett åläggande från de koreanska offentliga myndigheternas sida. I denna situation, när det påstådda finansiella bidraget var en omstrukturering, förelåg en förmån endast om denna omstrukturering inte genomfördes på villkor som var förenliga med normala marknadsvillkor. Följaktligen var det omöjligt att skilja en bedömning av förekomsten av ett finansiellt bidrag från bedömningen av förekomsten av en förmån.
- 154 Tribunalen konstaterar vidare att till skillnad mot den aktuella situationen i de två tvister som åberopats av sökandena (se ovan punkt 145) skulle kommissionens bedömning av förekomsten av ett finansiellt bidrag i det nu aktuella fallet, att de aktuella exportbegränsningarna innebar en ökning av tillhandahållandet av järnmalm på den indiska marknaden, vilket kommissionen likställde med ett tillhandahållande av järnmalm, ha varit densamma även om övervägandena om effekterna av de aktuella exportbegränsningarna på priserna på den indiska marknaden hade fått utgå, det vill säga de överväganden vars relevans för granskningen av förekomsten av ett finansiellt bidrag har bestritts av sökandena.
- 155 Följaktligen ska den andra delen av den första grunden underkännas och därmed den första grunden i sin helhet.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 och 4.2 a i grundförordningen

- 156 Genom den tredje grunden, som består av två delar, har sökandena gjort gällande, i andra hand i förhållande till den första grunden, att kommissionen åsidosatte artikel 4.1 och 4.2 a i grundförordningen när den fann att den aktuella subventionen var selektiv. De har i detta avseende hänvisat till rapporten av den 25 mars 2011 från WTO:s överprövningsorgan till WTO:s tvistlösningsorgan i tvisten *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS 379/AB/R).

– Den tredje grundens första del: Den icke-selektiva karaktären hos en subvention bestående i ett tillhandahållande av järnmalm

- 157 Sökandena har genom den första delen av denna grund anfört att järnmalm är den primära beståndsdel i gjutjärn och stål, två insatsvaror som ofta används i ekonomin. Det är således inte möjligt att exakt identifiera och avgränsa antalet kända företag eller industrier i Indien som kan gynnas av ett ökat utbud av järnmalm mot för låg ersättning på den indiska marknaden. Det är dessutom inte endast stålindustrin som gynnas av tillhandahållandet av järnmalm i Indien, eftersom andra betydande industrier, exempelvis cement-, koltvätt- och ferrolegeringsindustrin, också berörs.
- 158 Kommissionen har bestritt denna delgrund med stöd av intervenienten.

- 159 Det framgår av den angripna förordningen att kommissionen undersökte om exportavgiften på järnmalm och DFP-systemet uppfyllde det tredje och sista villkoret för att kunna fastställa förekomst av en utjämningsbar subvention, det vill säga om den var selektiv i den mening som avses i artikel 4 i grundförordningen.
- 160 Kommissionen konstaterade i detta avseende i skäl 272 i den angripna förordningen att de aktuella åtgärderna, med hänsyn till de varor som berördes av dem, enbart gynnade järn- och stålindustrin, närmare bestämt en viss industri, och fann att en subvention för att vara selektiv inte behövde vara begränsad ytterligare till en understruktur av denna industri. Järnmalm, i synnerhet den höggradiga, kan till skillnad från andra råvaror såsom olja, gas och vatten men i likhet med timmer på rot, däremot inte användas av ett obestämt antal industrier, utan av ett begränsat antal enheter och industrier, i synnerhet till tillverkning av rör av duktilt gjutjärn. Kommissionen har i detta avseende hänfört sig till rapporten av den 19 december 2014 från WTO:s överprövningsorgan till WTO:s tvistlösningsorgan i tvisten *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India* (WT/DS 436/AB/R).
- 161 Tribunalen påpekar, i likhet med kommissionen, att det inte är frågan huruvida järn och stål ofta används i den allmänna ekonomin som är relevant när det gäller att avgöra om de aktuella exportbegränsningarna kan betraktas som selektiva subventioner i den mening som avses i artikel 4.2 i grundförordningen, utan huruvida järnmalm ofta används i den allmänna ekonomin.
- 162 De enda företag som har nytta av exportbegränsningarna för järnmalm är nämligen de indiska företag som använder järnmalm i sin fortsatta tillverkning, det vill säga framför allt järn- och stålindustrin. Den omständigheten att järnmalm är ett grundläggande material i järn- och stålindustrin betyder inte att det är ett grundläggande material för hela den indiska ekonomin, såsom vatten, olja och gas som används av ett odefinierat antal industrier och företag. Järnmalm kan därför inte jämföras med andra naturresurser.
- 163 Även om de aktuella exportbegränsningarna indirekt kan gynna företag som i ett senare led än järn- och stålindustrin använder järn och stål, i den mån förmånen av det subventionerade tillhandahållandet av järnmalm överförs från järn- och stålindustrin till dessa företag, är detta inget skäl att inte anse att stödet till järn- och stålindustrin i sig är selektivt i den mening som avses i grundförordningen.
- 164 Den omständigheten att en subvention gynnar en hel industri innebär inte att den inte kan betraktas som en selektiv subvention i den mening som avses i artikel 4.2 i grundförordningen. I denna bestämmelse anges att en subvention kan vara selektiv inte endast för ett företag utan även för ”en industri eller en grupp av företag eller industrier”.
- 165 När det gäller sökandenas argument att andra betydande industrier, såsom industrier i cement-, koltvätt- och ferrolegeringsbranschen, också berörs, påpekar tribunalen att detta argument endast bygger på påståenden, men att sökandena inte har angett något om förbrukningens omfattning i dessa andra industribranscher. Således kan det inte uteslutas att det rör sig om en mycket liten förbrukning.
- 166 Tribunalen påpekar i varje fall att en subvention riktad mot järnmalm kan anses vara selektiv, i enlighet med rapporten från WTO:s tvistlösningsorgans panel i tvisten *United States – Certain flat steel products – India* (WT/DS 436/R), såsom den fastställdes i fråga om selektivitet genom en rapport från överprövningsorganet i samma tvist (WT/DS 436/AB/R) (se ovan punkt 160), även den om åtgärder som de indiska offentliga myndigheterna vidtagit avseende järnmalm.
- 167 Panelen konstaterade i sin rapport att ”i och med att det [var] fastställt att möjligheten att komma i åtnjutande av subventionen [var] begränsad, [var] denna subvention selektiv i den mening som avses i artikel 2 [i subventionsavtalet]” och att ”subventionen [var] selektiv om denna möjlighet [var] begränsad på grund av att endast vissa företag [kunde] använda den subventionerade produkten”.

168 Tribunalen anser således att de indiska offentliga myndigheternas åtgärder i det nu aktuella fallet, vilka enbart avser järnmalm, är selektiva i den mening som avses i artikel 4 i grundförordningen, vilket också konstaterats av WTO:s tvistlösningsorgan i fråga om artikel 2 i subventionsavtalet. Följaktligen saknas stöd för den tredje grundens första del.

– Den tredje grundens andra del: Den icke-selektiva karaktären hos en subvention i form av en exportavgift på järnmalm

169 Inom ramen för den andra delen av denna grund har sökandena gjort gällande att det finns många exportavgifter i Indien. Den politik för stöd till industrier i senare led som de indiska offentliga myndigheterna påstås ha fört med hjälp av exportbegränsningarna kan således ha gynnat ett oräkneligt antal tillverkningsbranscher. Därför kan kommissionen inte slå fast att de aktuella exportbegränsningarna är selektiva utan att först bedöma de övriga exportavgifter som tillämpas i Indien och de ingripanden som kan ha gjorts av de offentliga myndigheterna i samband med dessa övriga avgifter.

170 Kommissionen har bestritt denna delgrund med stöd av intervenienten.

171 Tribunalen framhåller att den andra delen av denna grund vilar på påståendet att det förekommer exportavgifter för många produkter i Indien. Tribunalen påpekar först och främst att de aktuella exportbegränsningarna inte enbart utgörs av en exportavgift utan att de består av två åtgärder, det vill säga exportavgiften på järnmalm och DFP-systemet. Det är genom dessa båda åtgärder som de indiska offentliga myndigheterna genomför sin politik i syfte att subventionera den indiska järn- och stålindustrin.

172 Förutsatt att de indiska offentliga myndigheterna infört flera subventioner som bygger på en mekanism med riktade exportbegränsningar i syfte att stödja olika industrisektorer, krävs det också att hänsyn tas till att kravet på selektivitet avser var och en av dessa enskilda subventioner, inte till att de offentliga myndigheterna endast använder sig av subventionerna på ett begränsat sätt.

173 Det var således tillräckligt att kommissionen bedömde de aktuella åtgärdernas subventionskaraktär, i synnerhet när det gäller exportavgiften på järnmalm, utan att i övrigt gå in på andra exportavgifter på andra produkter. Som kommissionen framhöll är alla exportavgifter självständigt utformade. De avser olika produkter och kan gynna olika ekonomiska aktörer. Därför är det endast genom att bedöma varje enskild exportavgift som man kan avgöra om den utgör en selektiv subvention eller inte.

174 Sökandena har i varje fall inte visat att de aktuella begränsningarna, för järnmalm, är en del i någon form av sektorsövergripande stödpolitik för alla indiska industrier som bedriver verksamhet i ett senare led än de produkter som berörs av jämförbara åtgärder.

175 Följaktligen kan talan inte bifallas på den tredje grundens andra del och således inte på någon del av den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2, artikel 6 d och artikel 15.1 i grundförordningen

176 Den fjärde grunden, som består av två delgrunder och som, precis som den tredje grunden, har anförts i andra hand i förhållande till den första grunden, avser bedömningarna i den angripna förordningen avseende förekomsten av en förmån.

– Den fjärde grundens första del: Åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen

- 177 Inför granskningen av denna delgrund erinrar tribunalen först om att artikel 3 i grundförordningen föreskriver att en subvention ska anses föreligga om de villkor som anges i artikel 3.1 och 3.2 är uppfyllda, det vill säga om ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer och om en förmån därmed beviljas. I artiklarna 6 och 7 i förordningen anges närmare hur den förmån som beviljas mottagaren ska beräknas. I artikel 15.1 andra stycket i samma förordning anges slutligen att inga utjämningsåtgärder ska införas bland annat om det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna.
- 178 Sökandena har anfört två invändningar i den första delgrunden. Genom den första invändningen, som avser ett åsidosättande av artikel 3.2 i grundförordningen, har sökandena i första hand gjort gällande att kommissionens beräkning av förmånen visade att Jindal Saw under fem av undersökningsperiodens tolv månader hade betalat för hög ersättning för den järnmalm som bolaget köpt in, i den meningen att bolaget hade betalat ett högre pris än kommissionens jämförelsepris. Subventionsmarginalen minskade dessutom efter undersökningsperioden, vilket betyder att en uppdaterad beräkning sannolikt skulle visa på en "negativ förmån". Sökandena anser därför att kommissionen inte borde ha funnit att Jindal Saw hade beviljats en förmån.
- 179 Kommissionen har bestritt denna invändning med stöd av intervenienten.
- 180 Tribunalen framhåller i detta avseende att det framgår av själva lydelsen i artikel 5 i grundförordningen att storleken på den utjämningsbara subventionen ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren beviljas "under den tid som subventionsundersökningen avser." Således ska hela undersökningsperioden beaktas vid bedömningen av förmånen. Det innebär i synnerhet, när det som i det nu aktuella fallet gäller ett finansiellt bidrag som avser varor vars pris varierar, att det som är relevant är huruvida en förmån har beviljats med beaktande av hela undersökningsperioden, och inte om en förmån har beviljats vid varje enskild tidpunkt under denna period. Det framgår nämligen inte av nämnda förordning att den aktuella åtgärden måste medföra en förmån hela tiden för att den ska betraktas som en subvention. Avgörande i det nu aktuella fallet är således huruvida beräkningen av förmånen för hela undersökningsperioden visade att det förelåg en positiv subventionsmarginal till förmån för Jindal Saw, såsom framgår av skäl 265 i den angripna förordningen.
- 181 Av samma skäl, hänförliga till den omständigheten att priserna på järnmalm varierar, har det inte heller någon betydelse för bedömningen av den angripna förordningens lagenlighet att en nyare beräkning kan visa att det aktuella finansiella bidraget inte skulle ge någon förmån för de indiska exporterande tillverkarna vid en viss tidpunkt, eftersom det endast är den förmån som beviljats under undersökningsperioden som ska beaktas.
- 182 Tribunalen konstaterar således att den angripna förordningen lagligen grundar sig på konstaterandet att det aktuella finansiella bidraget innebar en förmån för Jindal Saw under undersökningsperioden. Det finns således ingen grund för den första invändningen.
- 183 Genom den andra invändningen, som förts fram i andra hand, har sökandena anfört att kommissionen åsidosatte artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen och gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den beslutade om utjämningsåtgärder. Den påstådda subventionen gick inte till Jindal Saw, eftersom detta bolag efter undersökningsperioden importerade nästan all den järnmalm som bolaget köpte in, vilket kommissionen har kontrollerat. Kommissionen borde således inte ha funnit, utifrån sina slutsatser om undersökningsperioden, att Jindal Saw skulle erhålla en subvention den närmaste tiden, eftersom det inte förelåg någon subvention då utjämningsåtgärderna infördes.

- 184 När det gäller utsikterna för att Jindal Saw återigen skulle köpa in sin järnmalm på den indiska marknaden har kommissionen inte visat att det var prisnivån på järnmalm på världsmarknaden som var huvudskälet till att Jindal Saw inte längre köpte in järnmalm i Indien och att en prishöjning på världsmarknaden skulle få bolaget att återigen köpa in järnmalm på den indiska marknaden. Sökandena har i detta avseende anfört att Jindal Saw tvingades betala transportkostnaderna för bolagets import av järnmalm för att frakta malmen till fabriken. Det innebar att importen av australisk järnmalm till priset fritt ombord (FOB) blev dyrare än att köpa in den på den indiska marknaden. Kommissionen kunde dessutom inte utesluta att priserna på världsmarknaden skulle kunna sjunka i en nära framtid.
- 185 När det gäller frågan om artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen var tillämplig har sökandena anfört att tillämpningsområdet för denna bestämmelse, när det gäller det andra alternativet i bestämmelsen, inte endast avser ”en icke-återkommande engångssubvention”, som kommissionen har påstått. Sökandena har hänvisat till rapporten av den 17 december 2007 från WTO:s tvistlösningsorgan panel i tvisten *Japan – Countervailing Duties on Dynamic Random Access Memories from Korea* (WT/DS 336/R).
- 186 Kommissionen har bestritt denna invändning med stöd av intervenienten.
- 187 Tribunalen gör följande bedömning. Enligt artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen ska ingen utjämningsåtgärd införas om det bland annat visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna.
- 188 I det nu aktuella fallet, i och med det aktuella finansiella bidragets art, kan förmånen i att få betala en för låg ersättning för tillhandahållandet av järnmalm variera i omfattning, eller till och med tillfälligt upphöra. Skälet är att denna förmån i praktiken är beroende av järnmalmspriserna på världsmarknaden, som den australiska marknaden representerar, och dessa priser varierar. Tribunalen konstaterar emellertid att de exportbegränsningar som utgör detta finansiella bidrag däremot är permanenta. Att förmånen någon gång kan upphöra att existera säger ingenting om dess framtida existens. Det vore därför inkonsekvent att förhindra införandet av utjämningsåtgärder för att de ”adekvata” priserna skulle variera så, att de just den dag då tullarna skulle ha införts skulle medföra att den förmån som fastställts för undersökningsperioden på ett lagenligt sätt tillfälligt skulle upphöra att existera.
- 189 Som kommissionen har understrukit kan det nämligen inte uteslutas, så länge bestämmelserna om de aktuella exportbegränsningarna fortsätter att gälla, att priserna på världsmarknaden stiger igen i en nära framtid, till följd av variationer i utbud och efterfrågan på järnmalm på världsmarknaden, eller att de indiska priserna sjunker, med den följd att det återigen skulle föreligga en förmån.
- 190 I motsats till vad sökandena har anfört ges inget stöd för deras resonemang i panelens rapport i tvisten *Japan – DRAM* (se ovan punkt 185). Denna tvist avsåg nämligen icke återkommande subventioner och frågan som ställdes var om dessa subventioner fortfarande hade verkan då utjämningsåtgärderna infördes. Som panelen framhöll fanns det ingen anledning att anse att den myndighet som svarade för undersökningen var skyldig att genomföra en ny undersökning då utjämningsåtgärderna infördes för att bekräfta att den subvention som fastställts för undersökningsperioden fortfarande förelåg. Det skulle strida mot själva syftet med att använda sig av undersökningsperioder.
- 191 Tribunalen påpekar – i frågan om det ankom på kommissionen, som sökandena har anfört, att visa dels att huvudskälet till att Jindal Saw inte längre köpte in järnmalm i Indien var prisnivåerna på järnmalm på världsmarknaden och på den indiska marknaden, dels att en prisökning på järnmalm på världsmarknaden skulle få Jindal Saw att återigen köpa in den järnmalm som bolaget använde på den indiska marknaden – att det visserligen är riktigt att kommissionen ska visa att det förelåg en

subvention under undersökningsperioden. Om den som beviljats förmånen efter denna period gör gällande att subventionen inte längre föreligger eller, åtminstone, att vederbörande inte längre omfattas av förmånen, blir bevisbördan emellertid den omvända.

192 Om ett företag som i det nu aktuella fallet påstår att det inte försöker köpa in råvara till bästa möjliga pris, vilket skulle strida mot all ekonomisk logik, ankommer det följaktligen på detta företag att åtminstone föra fram övertygande förklaringar för att styrka denna omständighet. Detta har sökandena inte gjort, eftersom de inte har angett varför Jindal Saw skulle ha avstått från att göra sina inköp på den indiska marknaden om järnmalmpriserna på denna marknad återigen skulle vara lägre än världsmarknadspriserna till följd av de aktuella exportbegränsningarna.

193 Mot den bakgrunden ska även den andra invändningen i den första delen av den fjärde grunden underkännas och därmed hela den första delgrunden.

– *Den andra delen av den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 6 d i grundförordningen och följaktligen av artikel 15.1 tredje stycket i samma förordning*

194 I den andra delen av den fjärde grunden, som omfattar tre invändningar, har sökandena gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig beräkning av den förmån som påstås ha beviljats genom det aktuella finansiella bidraget och härigenom åsidosatte artikel 3.2 och artikel 6 d i grundförordningen och därmed också artikel 15.1 tredje stycket i nämnda förordning.

195 Som erinras om ovan i punkt 177 föreskrivs i artikel 3 i grundförordningen att en subvention ska anses föreligga om det finns ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna och om en förmån därmed beviljas. I artiklarna 6 och 7 i förordningen anges närmare hur den förmån som beviljas mottagaren ska beräknas.

196 När det gäller ett finansiellt bidrag som består av att de offentliga myndigheterna tillhandahåller varor, föreskrivs i artikel 6 d i grundförordningen att detta tillhandahållande innebär en förmån om det genomförs mot en för låg ersättning.

197 I samma bestämmelse fastställs regler för det fallet att det i det land som tillhandahåller produkterna inte finns några marknadsvillkor som kan användas som lämpliga riktmärken för att fastställa om ersättningen för den aktuella produkten är adekvat. I ett sådant fall ska de villkor som råder i landet i fråga justeras på grundval av de faktiska kostnader, priser och andra faktorer som är tillgängliga i det landet med hjälp av ett lämpligt belopp som avspeglar normala marknadsvillkor, eller så ska de villkor användas som råder på marknaden i ett annat land eller på världsmarknaden och som är tillgängliga för mottagaren.

198 I det nu aktuella fallet framgår det av skälen 230 och 231 i den angripna förordningen att kommissionen fastställde förekomsten av en förmån för mottagarna genom att för det första beräkna det vägda genomsnittliga inköpspriset på järnmalm som köpts in under undersökningsperioden av de två samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna av den berörda produkten. Detta vägda genomsnittliga inköpspris beräknades månad för månad på grundval av priset på järnmalm som levereras från gruvan till anläggningen i Indien. Nämnda inköpspris inkluderade transportkostnaderna, vilka hade beaktats som ett genomsnitt av transportkostnaderna för respektive exporterande tillverkare. Det genomsnittliga inköpspriset baserades på de priser och de kvantiteter som angavs i transaktionsförteckningen över fakturor som lämnats in av de två indiska tillverkarna. Vissa justeringar som bedömdes lämpliga (se skälen 232, 254, 257 och 260 i nämnda förordning), bland annat när det gäller de genomsnittliga transportkostnaderna, gjordes för att ett genomsnittligt inköpspris på järnmalm levererad till fabriken skulle kunna fastställas.

- 199 För det andra fastställde kommissionen ett lämpligt referenspris för att genom jämförelse kunna avgöra om det förelåg en förmån. I det syftet beslutade kommissionen – efter att ha konstaterat att alla transaktioner på den indiska marknaden berördes av de aktuella exportbegränsningarna för järnmalm och att det inte var möjligt att avgöra hur inköpspriserna skulle ha varit på denna marknad utan dessa restriktioner – att som referens använda villkoren på en marknad i ett annat land eller på världsmarknaden som mottagaren hade tillgång till, i enlighet med artikel 6 d andra stycket ii i grundförordningen (se skälen 235–240 i den angripna förordningen).
- 200 Kommissionen beslutade att i detta fall använda sig av priserna i Australien, vilket inte har bestritts i detta mål. I och med att kommissionen inte hade tillgång till priserna fritt gruva i Australien och de indiska priserna omfattade kostnaderna för transporten från gruva till fabrik, ansåg kommissionen att det var lämpligt att även inkludera de transportkostnader som borde ha betalats av köparen av australisk järnmalm för transporten från den australiska gruvan för att jämförelsen skulle kunna göras i samma handelsled. Dessa kostnader var inte tillgängliga och därför ersattes de med kostnaderna för transporten från gruvan till en hamn (se skäl 241 i den angripna förordningen).
- 201 På grundval av detta gjorde kommissionen för det tredje en jämförelse mellan ”de australiska inhemska priserna på järnmalm som transporteras från en gruva till en hamn (men utan att lossas i hamnen)” och ”de indiska inhemska priserna på järnmalm när den transporteras från en indisk gruva till en fabrik i Indien (men utan att lossas i fabriken)” (se skäl 255 i den angripna förordningen). Kommissionen menar att skillnaden mellan dessa två inköpspriser multiplicerat med den volym järnmalm som köpts in under undersökningsperioden och förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten utgjorde de ”besparingar” som gjordes av de indiska tillverkare av denna produkt som köpte järnmalm på den indiska snedvridna marknaden jämfört med det pris de skulle ha betalat i avsaknad av snedvridningar. Detta sammanlagda belopp utgjorde den förmån som beviljades de indiska tillverkarna av de indiska offentliga myndigheterna under undersökningsperioden (se skälen 258, 259 och 261 i nämnda förordning).
- 202 För att för det fjärde fastställa storleken på subventionen för varje indisk tillverkare som samarbetat i undersökningen jämförde kommissionen det sammanlagda beloppet för den således erhållna subventionen med den sammanlagda omsättningen för den berörda produkten under undersökningsperioden i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen. Kommissionen fann då att subventionen hade inneburit en förmån för hela tillverkningen av den berörda produkten, inte enbart för den tillverkning som var avsedd för export (se skäl 262 i den angripna förordningen). Storleken på subventionen för Jindal Saw fastställdes således till 3,91 procent (se skäl 271 i sistnämnda förordning).
- 203 Genom den första invändningen har sökandena gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 3.2 och artikel 6 d i grundförordningen i den del den fastställde vilken förmån som beviljats Jindal Saw utan att grunda sig på de faktiska kostnader som bolaget redovisat i form av ett ”lossningspris” som omfattar priset för inköp av järnmalm och kostnaderna för transporten från gruvan till bolagets anläggningar i Indien. Sökandena menar att kommissionen inte fick grunda sig på ett genomsnittligt inköpspris som inkluderade en ”vägd genomsnittlig standardkostnad för transport från gruva till anläggning” i Indien.
- 204 Kommissionen har med stöd av intervenienten bestritt denna invändning och gjort gällande å ena sidan att kommissionen beräknade ett genomsnittligt inköpspris på järnmalm i Indien som inkluderade en transportkostnad som fastställdes utifrån den genomsnittliga transportkostnaden för de två samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna för att kunna fastställa ett pris på järnmalm från vilken indisk gruva som helst. Alternativet att å andra sidan använda sig av en annan metod vid en jämförelse med ett lämpligt referenspris som tillämpades utanför Indien skulle ha inneburit att dessa exporterande tillverkare skulle ha påförts en konstlad förmån eller nackdel, beroende på vilka faktiska logistikostnader de haft och hur stort avståndet var mellan deras fabriker och gruvorna där de köpte in järnmalm.

- 205 Tribunalen ska således i det nu aktuella fallet pröva om kommissionen lagligen kunde fastställa förekomsten av en förmån för var och en av de två samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna genom att beakta ett genomsnittligt inköpspris på järnmalm i Indien som i stället för de faktiska transportkostnaderna för var och en av de nämnda exporterande tillverkarna inkluderade en "vägd genomsnittlig standardkostnad för transport" som beräknades utifrån de transportkostnader som redovisats av dessa tillverkare.
- 206 Tribunalen ska bedöma ordvalet i, bakgrunden till och syftet med artikel 6 i grundförordningen, särskilt led d, för att avgöra om denna bestämmelse ska tolkas så, att det ankommer på kommissionen att beräkna förmånen med beaktande av de enskilda priser som varje exporterande tillverkare har betalat när dessa priser är tillgängliga eller om kommissionen får beräkna denna förmån utifrån ett genomsnittligt pris som inkluderar genomsnittliga transportkostnader som fastställts utifrån de kostnader som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna haft.
- 207 Tribunalen framhåller först och främst att artikel 6 i grundförordningen har rubriken "Beräkning av förmånen för mottagaren". Ordet mottagare används i singularis och återkommer i inledningen till denna artikel. Det framgår också av formuleringen "förmånen för mottagaren" att bestämningen av förekomsten av en förmån specifikt avser en fysisk eller juridisk person. Det innebär att förmånen ska fastställas och beräknas för varje mottagare i förhållande till mottagarens situation.
- 208 Vidare framgår det av artikel 5 i grundförordningen att artikel 6 i nämnda förordning innehåller vägledande principer för beräkningen av storleken på en subvention i förhållande till "den förmån som mottagaren konstateras få". Nämnda vägledande principer hänför sig till de finansiella bidrag som medgetts i form av offentligt tillskott av kapital, offentliga lån, offentliga lånegarantier och offentligt tillhandahållande av varor eller tjänster och offentliga köp av varor. Enligt dessa vägledande principer föreligger en förmån om mottagaren har erhållit ett konkret finansiellt bidrag på förmånligare villkor än dem som är tillgängliga för mottagaren på marknaden.
- 209 När det i synnerhet gäller leverans av varor anges i artikel 6 d i grundförordningen att det endast föreligger en förmån om "tillhandahållandet har skett mot för låg ersättning" och att "[f]rågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg ska avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem, inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet eller försäljningen".
- 210 Det framgår av dessa ordval att bestämningen av förmånen omfattar en jämförelse och att alla delar av de kostnader som mottagaren kan ha för att ta emot den vara som tillhandahålls av de offentliga myndigheterna ska beaktas vid denna jämförelse, i och med att syftet är att bedöma om det pris som betalats är för högt eller för lågt i förhållande till normala marknadsvillkor, i princip i det land som tillhandahåller varorna. Mottagaren kan nämligen endast anses ha beviljats en förmån om mottagaren tack vare det finansiella bidraget från de offentliga myndigheterna är bättre lottad än i avsaknad av detta bidrag. Bestämmelsen innebär således att den metod som används av kommissionen för att beräkna förmånen så långt det är möjligt verkligen ska kunna återspegla förmånen för mottagaren.
- 211 Tribunalen anser att den metod som kommissionen använde sig av i den angripna förordningen inte fyller detta syfte. Metoden gjorde det nämligen inte möjligt för kommissionen att kontrollera om var och en av de exporterande tillverkarna eller om en viss exporterande tillverkare verkligen är bättre lottad med det finansiella bidraget från de offentliga myndigheterna än utan detta bidrag. Genom att beakta de unika genomsnittliga transportkostnaderna för dessa två exporterande tillverkare var det således inte möjligt för kommissionen att utesluta att en av dessa inte erhöll någon förmån, framför allt om de faktiska transportkostnaderna för denna tillverkare är sådana att de tar ut alla eventuella fördelar av det förmånligare priset på själva produkten.

- 212 Det framgår av artikel 3.1 och 3.2 i grundförordningen att en subvention enbart ska anses föreligga för en exporterande tillverkare om ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna faktiskt ger den exporterande tillverkaren en förmån.
- 213 Artikel 6 i grundförordningen kan således, mot bakgrund av sin lydelse, sitt syfte och sitt sammanhang, inte tolkas så, att kommissionen i en sådan situation som den aktuella, där det endast finns tre identifierade exporterande tillverkare och två av dem har samarbetat i undersökningen, får beräkna förmånen för var och en av de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utifrån ett genomsnittligt inköpspris som inkluderar de genomsnittliga transportkostnader som fastställts utifrån de kostnader som dessa båda exporterande tillverkare haft i stället för utifrån de priser som var och en av dem faktiskt betalat, däribland de faktiska transportkostnaderna.
- 214 Tribunalen påpekar att under dessa förutsättningar kan det inte uteslutas att en sådan beräkning av den individuella förmånen skulle ha kunnat föranleda konstaterandet att Jindal Saw inte hade erhållit någon förmån till följd av de aktuella exportbegränsningarna och följaktligen att det inte förelåg någon subvention kopplad till nämnda begränsningar med avseende på denna exporterande tillverkare, mot bakgrund av de villkor som föreskrivs i artikel 3 i grundförordningen.
- 215 De argument som kommissionen anfört påverkar inte denna slutsats.
- 216 Detta gäller för det första argumentet att kommissionen använde sig av den metod den gjorde på grund av att den var tvungen att jämföra ett referenspris som fastställts utifrån ett genomsnitt med ett annat pris som i sig borde vara ett genomsnittspris.
- 217 Den omständigheten att kommissionen enligt artikel 6 d ii i grundförordningen var tvungen att använda sig av ett referenspris utanför Indien innebar inte att kommissionen var tvungen att beräkna ett genomsnittligt inköpspris på järnmalm i Indien från vilken gruva som helst i Indien.
- 218 I grundförordningen görs nämligen ingen åtskillnad när det gäller beräkningen av förmånen i en situation där kommissionen måste tillämpa denna bestämmelse.
- 219 Kommissionen kan i detta avseende inte vinna framgång med det resonemang som fördes i svaret på tribunalens frågor inom ramen för åtgärden för processledning, att orden "rådande marknadsvillkor" och "villkor ... som råder" i artikel 6 d ii första respektive andra stycket i grundförordningen innebär att referenspriset inte nödvändigtvis måste hänföra sig till den exporterande tillverkarens specifika situation, utan kan avse de villkor som råder på marknaden. I bägge fallen avser dessa formuleringar det referenspris som ska fastställas, inte de priser som betalas av mottagaren av ett finansiellt bidrag som består av ett tillhandahållande av varor, vilka ska jämföras med referenspriset för att det ska kunna fastställas om mottagaren verkligen har erhållit ett bättre pris än det pris som mottagaren skulle ha kunnat erhålla på marknaden utan ingrepp av de offentliga myndigheterna. Formuleringarna innebär däremot inte att hänsyn endast ska tas till de priser som mottagaren betalat och som återspeglar "rådande marknadsvillkor" eller de "villkor ... som råder" på marknaden när det gäller att avgöra om mottagaren har betalat för låg ersättning för varor som tillhandahållits av de offentliga myndigheterna.
- 220 Att för det andra utgå från transportkostnaderna för den exporterande tillverkaren vid granskningen av förekomsten av en eventuell förmån för varje exporterande tillverkare, vilka är resultatet av tillverkarens faktiska logistikostnader och avståndet mellan tillverkarens fabriker och gruvorna där järnmalmen hämtas, leder som sökandena har framhållit inte heller till någon konstlad förmån eller nackdel. I avsaknad av de påstådda subventionerna skulle nämligen alla exporterande tillverkare ha haft samma förmån eller nackdel, i den mån den exporterande tillverkaren skulle ha haft samma transportkostnader.

- 221 För det tredje kan det inte härledas ur rapporten från överprövningsorganet i tvisten *United States – Carbon Steel – India*” (se ovan punkt 160) att kommissionen var tvungen att företa en jämförelse utifrån ett enda genomsnittspris för de indiska exporterande tillverkarna.
- 222 Tvärtom framgår det av rapporten från överprövningsorganet i denna tvist att den undersökande myndigheten ska kunna justera referenspriset så att det återspeglar marknadsvillkoren. I nämnda tvist återspeglade nämligen det referenspris som valts av den undersökande myndigheten ett leveranssätt som endast berörde ett fåtal transaktioner i det land som tillhandahöll varorna. Således återspeglade det inte de allmänt tillämpliga gällande priserna för den aktuella varan. Överprövningsorganet ansåg att den undersökande myndigheten i ett sådant fall skulle använda en metod för att beräkna förmånen som gjorde det möjligt att justera referenspriset så att det återspeglade leveranskostnader som låg närmare de allmänt gällande leveranskostnaderna för den aktuella varan i det land där den tillhandahölls. Tribunalen konstaterar att dessa överväganden inte på något vis hindrade att kommissionen fastställde två referenspriser i en sådan situation som den nu aktuella, där det endast fanns två exporterande tillverkare som inte nödvändigtvis använde sig av samma leveranssätt. På så sätt skulle kommissionen ha kunnat göra en jämförelse utifrån ett inköpspris som inkluderade de faktiska transportkostnaderna för varje exporterande tillverkare.
- 223 Av det ovan anförda följer att kommissionen åsidosatte artikel 6 d i grundförordningen när den fastställde att de aktuella exportbegränsningarna medförde en förmån för Jindal Saw.
- 224 I det nu aktuella fallet kan detta fel, som framgår av konstaterandet ovan i punkt 214, ha föranlett slutsatsen att Jindal Saw genom de aktuella exportbegränsningarna hade beviljats en förmån när det inte förelåg någon sådan förmån.
- 225 Jindal Saws faktiska transportkostnader var nämligen, som framgår av kommissionens svar av den 25 maj 2018 på tribunalens frågor, högre än de genomsnittliga kostnader som beaktades av kommissionen och inkluderades i beräkningen av det genomsnittliga inköpspriset på järnmalm i Indien. Denna skillnad i transportkostnader innebär att Jindal Saw köpte in järnmalm på den indiska marknaden till ett pris som i verkligheten var högre än det genomsnittliga inköpspris som kommissionen använde för att bestämma ersättningsnivån, vilket oundvikligen påverkade den förmån som kan ha beviljats denna exporterande tillverkare.
- 226 Under dessa förutsättningar anser tribunalen att nämnda fel innebär att den angripna förordningens lagenlighet ifrågasätts så att hela den bedömning som kommissionen gjort av själva förekomsten av en subvention förlorar sin giltiga verkan. Kommissionen motiverade inte lagenligt sin slutsats att en utjämningsstull skulle införas på import av den berörda produkten som tillverkats av Jindal Saw (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 25 oktober 2011, *Transnational Company "Kazchrome"* och *ENRC Marketing/rådet*, T-192/08, EU:T:2011:619, punkt 119 och där angiven rättspraxis).
- 227 Den första invändningen i den fjärde grundens andra del är alltså välgrundad, och således behöver den andra och den tredje invändningen i denna delgrund inte prövas, vilka avser ett åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 6 d i grundförordningen i den del kommissionen felaktigt gjorde ett slumpmässigt urval av vissa delar av Jindal Saws leveranskostnader för att beräkna den genomsnittliga standardtransportkostnaden, respektive ett åsidosättande av artikel 15.1 tredje stycket i samma förordning, i den del kommissionen fastställde en utjämningsstull som var högre än de utjämningsbara subventionerna.

Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 8.1, 8.2 och 8.5 och av artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen

- 228 I den femte grunden, som ska prövas i den mån den kan föranleda en mer omfattande ogiltigförklaring av den angripna förordningen, har sökandena gjort gällande att kommissionen inte grundade sig på faktiska bevis och en objektiv granskning när den fastställde att unionsindustrin hade lidit skada. Sökandena har anfört att kommissionen när den bedömde hur den subventionerade importen påverkade priserna på en liknande vara från unionsindustrin, i synnerhet när den fastställde den berörda varans prisunderskridande i förhållande till en likadan produkt från unionsindustrin, inte jämförde priserna vare sig i samma handelsled eller i ett lämpligt handelsled, i strid med artikel 8.1 och 8.2 i grundförordningen.
- 229 Sökandena menar att kommissionen använde sig av slutsatserna av beräkningen av prisunderskridandet på den berörda produkten för att fastställa vilken skada som unionsindustrin lidit och för att fastställa ett orsakssamband mellan importen av denna produkt och denna skada samt för att beräkna skademarginalen. De fel som begicks vid beräkningen av prisunderskridandet påverkade således dessa andra delar av den angripna förordningen. Den omständigheten att skademarginalen fastställdes på en för hög nivå fick i synnerhet till följd att den utjämningsstull som fastställdes genom denna förordning blev högre än vad som krävdes för att undanröja den skada som vållades unionsindustrin, vilket strider mot artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen.
- 230 Kommissionen har bestritt denna grund med stöd av intervenienten. Kommissionen har gjort gällande att sökandenas resonemang inte är tillräckligt utförligt. Tvärtemot vad sökandena har gjort gällande beräknades prisunderskridandet dessutom utifrån en prisjämförelse i samma handelsled och i ett lämpligt led.
- 231 Kommissionen har understrukit att det inte fastställs i grundförordningen hur prisunderskridandet ska beräknas och att rättspraxis inte heller föreskriver någon särskild metod för denna beräkning.
- 232 Kommissionen har också erinrat om att alla uppgifter som användes vid beräkningen av prisunderskridandet hade lagts fram av de berörda parterna.
- 233 Kommissionen har vidare anfört att det inte framgår av grundförordningen, såsom den tolkats i rättspraxis, att beräkningen av prisunderskridandet ska grundas på faktiska priser för att hänsyn ska tas till den faktiska konkurrensen på marknaden sett ur kundens synvinkel, såsom sökandena har anfört.
- 234 Slutligen har kommissionen gjort gällande att prisunderskridandet för den aktuella importen i varje fall endast är en av flera indikatorer på att unionsindustrin lidit väsentlig skada, att konstaterandena om prisunderskridandet när det gäller den andra samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren inte har bestritts och att bedömningen av orsakssambandet mellan den aktuella importen och skadan för unionsindustrin inte vilar på överväganden enbart om priserna utan också om volymerna, varvid de sistnämnda i sig kan utgöra tillräcklig grund för att slå fast att det föreligger ett orsakssamband.
- 235 Tribunalen finner att sökandena genom denna grund på ett utförligt sätt gjort gällande att kommissionen begick flera fel vid beräkningen av prisunderskridandet och att dessa fel utgör åsidosättanden av artikel 8 i grundförordningen som påverkar den angripna förordningens giltighet.
- 236 Tribunalen erinrar om att det följer av artikel 8.1 i grundförordningen att skada för unionsindustrin ska fastställas på grundval av faktiska bevis och att fastställelsen ska omfatta en objektiv granskning av dels den subventionerade importens volym och effekter på unionsmarknadens priser för likadana produkter, dels denna imports inverkan på unionsindustrin.

- 237 Såvitt avser den subventionerade importens effekter på priserna anges i artikel 8.2 i grundförordningen att en undersökning även ska göras av om betydande prisunderskridanden verkligen skett för denna import i förhållande till en likadan, av unionsindustrin framställd, produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras.
- 238 Grundförordningen innehåller ingen definition av begreppet prisunderskridande och föreskriver ingen metod för beräkning av ett prisunderskridande.
- 239 Prisunderskridandet för den aktuella importen beräknas, i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 i grundförordningen, för att fastställa förekomsten av en skada för unionsindustrin till följd av denna import. Beräkningen används mer allmänt för att värdera denna skada och fastställa skademarginalen, det vill säga den prishöjning som krävs för att undanröja nämnda skada. Skyldigheten, enligt nämnda artikel 8.1, att företa en objektiv granskning av effekterna av den subventionerade importen innebär att det ska göras en rättvis jämförelse mellan priset på den berörda produkten och priset på en likadan produkt från nämnda industri vid försäljning i unionen. För att denna jämförelse ska bli rättvis måste priserna jämföras i samma handelsled. Om jämförelsen avser priser i olika handelsled, det vill säga om samtliga kostnader i det handelsled som beaktas inte tas med, blir resultaten ofrånkomligen konstlade vilket leder till en oriktig bedömning av skadan för unionsindustrin. En rättvis jämförelse är ett villkor för att skadan för nämnda industri ska beräknas på ett lagenligt sätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 17 februari 2011, Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods/rådet, T-122/09, ej publicerad, EU:T:2011:46, punkterna 79 och 85).
- 240 Enligt skäl 293 i den angripna förordningen har marginalen för prisunderskridande i det nu aktuella fallet beräknats på följande sätt:
- ”Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden på grundval av de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna och unionsindustrin genom att jämföra
- a) det vägda genomsnittliga försäljningspris per produkttyp som unionstillverkarna tog ut från icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och
 - b) motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga indiska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån (kostnad, försäkring, frakt) med lämpliga justeringar för kostnader efter import.”
- 241 Det framgår av skäl 382 i den angripna förordningen att de priser som avses i skäl 293 b i denna förordning motsvarar exportpriset såsom det har konstruerats inom ramen för antidumpningsförfarandet.
- 242 I skäl 301 i den angripna förordningen slog kommissionen också fast att det förelåg en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 30,9 procent för den berörda produkt som tillverkas av Jindal Saw och säljs i unionen, det vill säga att Jindal Saw sålde denna produkt i unionen till priser som var 30,9 procent lägre än priset på en liknande produkt från unionsindustrin.
- 243 Det framgår av skäl 293 i den angripna förordningen att prisjämförelsen avsåg samma handelsled. Hänsyn togs till priserna på nivån fritt fabrik för försäljningen i unionen och på cif-nivån för Jindal Saws försäljning. Med anledning av tribunalens frågor inom ramen för åtgärderna för processledning har kommissionen emellertid förklarat att denna jämförelse egentligen, när det gäller nämnda industri, gjordes med beaktande av dels antingen priserna fritt fabrik för tillverkningsenheterna, när dessa sålde direkt till oberoende köpare, eller priserna fritt fabrik för försäljningsenheterna, dels, med avseende på Jindal Saw, priserna på cif-nivån, motsvarande exportpriset såsom det konstruerats inom ramen för det

parallella antidumpningsförfarandet, för att fastställa dumpningsmarginalen, med hänsyn till olika justeringar bland annat avsedda att tydliggöra exportpriset på den berörda produkten innan Jindal Saws försäljningsenheter berördes.

- 244 Kommissionen har i detta avseende anfört att den försäljning som gjordes av unionsindustrins försäljningsenheter skulle betraktas som försäljning ”motsvarande fritt fabrik”, vilket innebär att denna försäljning korrekt hade beaktats som försäljning ”fritt fabrik” för den likadana produkten från nämnda industrin vid beräkningen av prisunderskridandet. I och med detta avsåg prisjämförelsen verkligen priser i samma handelsled.
- 245 Tribunalen godtar inte detta resonemang.
- 246 Kommissionen förklarade visserligen i skäl 293 i den angripna förordningen och vid förhandlingen att hänsyn hade tagits, inom ramen för jämförelsen, till unionsindustrins priser ”fritt fabrik”. I verkligheten jämförde emellertid kommissionen priserna vid unionsindustrins försäljning till de första oberoende köparna med Jindal Saws cif-priser.
- 247 I och med att kommissionen använde sig av priserna vid försäljningen till de första oberoende köparna för den likadana produkten från unionsindustrin, var den med hänsyn till kravet att jämförelsen ska göras i samma handelsled skyldig att också jämföra dem med priserna vid försäljning till de första oberoende köparna för Jindal Saws produkter.
- 248 Tribunalen konstaterar vidare att den omständigheten att produkterna inte salufördes direkt av tillverkaren utan via försäljningsenheter innebär att dessa enheter har egna kostnader och en egen vinstmarginal, vilket innebär att de priser som tillämpades av dessa enheter mot de oberoende köparna i allmänhet var högre än de priser som tillämpades av tillverkarna vid direktförsäljning till sådana köpare. De priser som tillämpades av försäljningsenheterna kan således inte likställas med de priser som tillämpades av tillverkarna.
- 249 Vid prisjämförelsen inom ramen för beräkningen av prisunderskridandet likställde kommissionen således, på det sätt som anges ovan i punkt 244, försäljningsenheternas priser mot oberoende köpare med tillverkarnas priser vid direktförsäljning till sådana köpare, men enbart för den likadana produkten från unionsindustrin. Kommissionen beaktade alltså ett högre pris för denna produkt, vilket därmed var ofördelaktigt för Jindal Saw, som företog större delen av sin försäljning i unionen via försäljningsenheter och befann sig i en annan situation i detta avseende än den andra samarbetsvilliga exporterande tillverkaren.
- 250 Domen av den 30 november 2011, Transnational Company ”Kazchrome” och ENRC Marketing/rådet och kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704), innebär dessutom inte, tvärtemot vad kommissionen har anfört, att den med avseende på den berörda produkten var skyldig att beakta priserna vid fri omsättning, vilket i det nu aktuella fallet skulle ha motsvarats av cif-priset för produkterna för de indiska exporterande tillverkarna.
- 251 Det framgår nämligen av punkterna 62 och 63 i den domen att tribunalen i det målet fann att de priser som använts vid beräkningen av prisunderskridandet borde vara priser som förhandlats fram med oberoende köpare, det vill säga priser som dessa köpare hade kunnat beakta för att bestämma sig för att köpa unionsindustrins produkter eller produkter från de aktuella exporterande tillverkarna, och inte priser i ett mellanled.
- 252 Det framgår av vad som anförs ovan att kommissionen beaktade priserna vid försäljning som gjordes av försäljningsenheter med anknytning till unionens främsta tillverkare för att fastställa priset på en likadan produkt från unionsindustrin. Däremot beaktade kommissionen inte de priser som tillämpades

av Jindal Saws försäljningsenheter för att fastställa priset på den berörda produkten från det sistnämnda bolaget. Prisunderskridandet kan därmed inte anses ha beräknats genom en jämförelse av priserna i samma handelsled.

- 253 Såsom framgår ovan av punkt 239 är det ett villkor för att beräkningen av prisunderstigandet för den berörda produkten ska vara lagenlig att prisjämförelsen avser samma handelsled. Kommissionens beräkning av prisunderskridandet i den angripna förordningen ska således anses strida mot artikel 8.1 i grundförordningen.
- 254 Sökandena har alltså grund för sitt bestridande av beräkningen av prisunderskridandet för Jindal Saws produkter.
- 255 Det följer av vad som anförs ovan att kommissionens fel vid beräkningen av prisunderskridandet för den berörda produkten med avseende på Jindal Saws produkter ledde till att hänsyn togs till ett prisunderskridande vars omfattning eller till och med själva förekomst inte hade fastställts lagenligt.
- 256 Kommissionen underströk i skäl 338 i den angripna förordningen att den lade vikt vid förekomsten av ett prisunderskridande. I skälen 339 och 340 i förordningen angav kommissionen att försäljningen av den berörda produkten till betydligt lägre priser än de priser som tillämpades av unionsindustrin, med hänsyn till prisunderskridandet på mer än 30 procent, var förklaringen dels till att försäljningsvolymerna och marknadsandelarna ökat för nämnda produkt, dels till att unionsindustrin inte kunde öka sina försäljningsvolymerna på unionsmarknaden till nivåer som kunde säkerställa hållbara vinstnivåer. I skäl 340 konstaterade kommissionen dessutom att importen till betydligt lägre priser än unionsindustrins priser avsevärt pressade ned priserna på unionsmarknaden, vilket i sin tur förhindrade prisökningar som annars skulle ägt rum. Kommissionen fann att nämnda import till avsevärt lägre priser än unionsindustrins priser sammanföll med den väsentliga skada som denna industri led.
- 257 Det framgår av de skäl i den angripna förordningen som anges ovan i punkt 256 att prisunderskridandet enligt beräkningen i denna förordning ligger till grund för slutsatsen att importen av den berörda produkten gett upphov till den skada som unionsindustrin lidit. Enligt artikel 1.1 och 8.5 i grundförordningen är förekomsten av ett orsakssamband mellan den subventionerade importen och den skada som lidits av unionsindustri ett nödvändigt villkor för att en utjämningstull ska införas.
- 258 Det kan dessutom inte uteslutas, såsom sökandena har anfört genom den tredje invändningen i denna delgrund, att skademarginalen för unionsindustrin skulle ha fastställts på en lägre nivå än subventionssatsen om prisunderskridandet hade beräknats korrekt. I ett sådant fall ska storleken på utjämningstullen i enlighet med artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen sänkas till en nivå som är tillräcklig för att undanröja skadan.
- 259 Denna grund, som ska godkännas, avser således bedömningar som utgör den nödvändiga grunden för en utjämningstull på import av den berörda produkt som tillverkats av Jindal Saw. Därför ska denna förordning ogiltigförklaras i den del den avser detta bolag, i enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 226. Den sjätte grunden behöver inte prövas.

Rättegångskostnader

- 260 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandena har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas.

261 Enligt artikel 138.3 i rättegångsreglerna får tribunalen besluta att även andra intervenienter än de som nämns i punkterna 1 och 2 ska bära sina rättegångskostnader. Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall beslutar tribunalen att intervenienten ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien, ogiltigförklaras i den del denna förordning berör Jindal Saw Ltd**
- 2) **Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Jindal Saw och Jindal Saw Italia SpA.**
- 3) **Saint-Gobain Pam ska bära sina rättegångskostnader.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 april 2019.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund	2
Förfarandet och parternas yrkanden	4
Rättslig bedömning	5
Huruvida yttrandet av den 18 oktober 2017 kan beaktas	5
Prövning i sak	7
Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 10 i grundförordningen och av rätten till försvar	8
Den sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 30.4 och 30.5 i grundförordningen och av rätten till försvar	9
Den första grunden: Åsidosättande av artikel 3.1 a iv i grundförordningen	13
– Den första grundens första del: Ett oriktigt rättsligt kriterium tillämpades när förekomsten av ett åläggande fastställdes och uppenbart oriktiga bedömningar har gjorts	13
– Den första grundens andra del: Sammanblandning, vid tillämpningen av artikel 3.1 a i grundförordningen, av begreppet finansiellt bidrag i den mening som avses i denna bestämmelse och begreppet förmån i den mening som avses i artikel 3.2	19
Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 4.1 och 4.2 a i grundförordningen	21
– Den tredje grundens första del: Den icke-selektiva karaktären hos en subvention bestående i ett tillhandahållande av järnmalm	21
– Den tredje grundens andra del: Den icke-selektiva karaktären hos en subvention i form av en exportavgift på järnmalm	23
Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2, artikel 6 d och artikel 15.1 i grundförordningen	23
– Den fjärde grundens första del: Åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 15.1 andra stycket i grundförordningen	24
– Den andra delen av den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 3.2 och artikel 6 d i grundförordningen och följaktligen av artikel 15.1 tredje stycket i samma förordning	26
Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 8.1, 8.2 och 8.5 och av artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen	31
Rättegångskostnader	34